

SOCIAL DEMOKRATEN

2 • MAJ 2017

HJERTEBLOD ANNO 2017:

FÆLLES OM DANMARK

TIL KAMP FOR HELGA NYT NETVÆRK: FLERE
KVINDER SKAL VÆLGES TIL BYRÅD OG REGIONER

RODSKUD NY BOG: HER FÅR VELFÆRDSSAMFUNDET
HJÆLP AF LOKALE FÆLLESSKABER

6

NEDTÆLLING TIL KRV 17

Helga Netværk: Flere kvinder skal vælges til byråd og regioner

17

NYT PRINCIPPROGRAM

Socialdemokrater over hele landet har været fælles om Fælles om Danmark

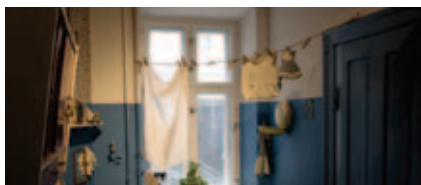
24

RODSKUD

Ny bog: Her får velfærdssamfundet hjælp af lokale fællesskaber

32

LIV(ET) I BEVÆGELSEN

Arbejdermuseet får besøgende til selv at fortælle historier

- 3 Leder
- 4 Christiansborgnyt
- 10 Fingrene væk
- 12 1. maj
- 15 DSU
- 16 Velkommen Mustafa
- 20 Den røde stol
- 22 SKAT skal styrkes
- 26 Nyt fra Norden
- 27 Nyt fra EU
- 30 Kære Henning
- 34 Navne og noter
- 36 Velkommen til Lisbeth Vernegren

Gratis medlemsblad for Socialdemokratiet. Ansvarshavende: Partisekretær Jan Juul Christensen | **Redaktør:** Morten Bruun/Redaktionen.dk | **Levering og adresseændring:** Kirsten Jensen, 72 30 08 46 eller kartotek@socialdemokratiet.dk. Bladet postomdeles til medlemmer, hvis partiforening er tilsluttet Socialdemokratiets centrale medlemskartotek. Til svagtseende: Ønskes bladet tilsendt som lyd-cd, så kontakt Kirsten Jensen, 72 30 08 46 eller kirsten@socialdemokratiet.dk. **Indmeldelse:** Socialdemokratiet, Vester Voldgade 96, 1552 København V, 72 30 08 00 eller via socialdemokratiet.dk | **Design og grafisk produktion:** Datagraf Communications. Tryk: Aller. Fotos gengivet i bladet tilhører Socialdemokratiet, medmindre andet er angivet | **Forside:** Dan Jørgensen, foto: Claus Bonnerup | **Redaktionen:** Cecilie Bonderup Steffensen cecilie@socialdemokratiet.dk, Tenna Hjortnæs Petersen tenna.petersen@ft.dk, Mads Brandstrup mads.brandstrup@ft.dk, Lissa Galle lissa@socialdemokratiet.dk, Anders Friis-Hansen anders@socialdemokratiet.dk. | **Journalister:** Kristian Bang Larsen, Birgitte Bartholdy, Niels Nørgaard, alle Redaktionen.dk | **Fotografer:** Thomas Sjørup (Redaktionen.dk) og Claus Bonnerup. | **Næste nummer udkommer 20. oktober. Deadline for redaktionelt stof er 21. september.** Redaktionen påtager sig intet ansvar for materiale, som indsendes uopfordret | **Annoncer:** Kontakt redaktionen | **ISSN:** 0906-4613. Titel: *Socialdemokraten*.

DET LANGE SIGT, DE STORE AMBITIONER

AF METTE FREDERIKSEN, FORMAND FOR SOCIALDEMOKRATIET

Kære partifæller

Der er nogen, der påstår, at folk ikke gider politik længere. Vi har bevist, at de tager fejl. 23. april mødte knap 1.000 socialdemokrater op en søndag i Odense for at diskutere vores nye principprogram. Forud er gået et imponerende arbejde. Hundredvis af møder er afholdt. Tusindvis af partimedlemmer har engageret sig på den ene eller anden måde. Det gør mig både stolt og taknemmelig.

Vi er nu inde i slutfasen af arbejdet med vores 7. principprogram: »Fælles om Danmark«. Det fortæller, hvem vi er som parti. Hvilke værdier vi står for. Hvor vi vil hen, og hvad vi vil opnå. Ikke kun i morgen eller i overmorgen, men også om 5, 10 og 20 år. Det er det lange sigt og de store ambitioner. Vores politiske kompas.

Vi har brug for et nyt principprogram, fordi vi sammen med danskerne skal finde vores vej i en verden, der har forandret sig radikalt, siden vi vedtog »Hånden på hjertet«. Vores grundværdier og hovedmål er de samme, som de altid har været: Frihed, lighed og fællesskab. Men de skal tolkes ind i den tid, vi lever i. Udfordringerne er nogle andre i dag.

Mange mennesker oplever en ny utryghed. Forældre frygter, at deres børn ikke får en bedre tilværelse, end de selv har haft. Det er resultatet af fire problemer, der spiller sammen: Globaliseringen, store og vedblivende flygtninge- og migrationsstrømme, stigende ulighed og øget pres på lønmodtagerrettigheder.

Principprogrammet er vores værdimæssige svar på de problemer. De konkrete svar kommer først, når principperne bliver omsat til politik. Vores parti har gennem historien vist, hvordan man gør idealer til virkelighed. Vi kan ranke

ryggen, når vi kigger på resultaterne: Fri og lige adgang til uddannelse og sundhed. Stor ligestilling mellem kønnene, ordentlige arbejdsforhold, verdens mest ambitiøse grønne omstilling. Vi har skabt et velfærdssamfund, hvor vi går sammen om at løse de store opgaver: fødestuer, folkeskole, folkepension. Et samfund med høj velstand og lav ulighed.

Med principprogrammet er vi godt rustede til at kæmpe for de næste fremskridt. Dem, vi skal vinde, i årene der kommer. For vi er ikke i mål. Alle skal have reelt lige muligheder, og det har de ikke i dag. Den sociale arv er fortsat alt for tung. Integrationen af de nye danskere skal blive bedre. Og så skal vi sikre, at Danmark fortsat er i den grønne førertrøje, samtidig med at vores virksomheder kan klare sig i den internationale konkurrence.

Der skal skabes flere arbejdspladser og dermed en stærk økonomi, så vi kan udbygge velfærden. Det betyder bedre vuggestuer, skoler, sygehuse, socialt sikkerhedsnet og ældrepleje. Alt det, som gør Danmark til et af de bedste samfund at leve i. For os socialdemokrater går velfærd og arbejdspladser hånd i hånd. Det er derfor, vi siger, at vi er Fælles om Danmark. 🇩🇰

” Vores parti har gennem historien vist, hvordan man gør idealer til virkelighed

Med venlig hilsen
Mette Frederiksen

Formand,
Socialdemokratiet

CHRISTIANSBORG NYT

TILFREDSHED MED NY BOLIGSKAT

En retfærdig boligaftale, der giver boligejerne tryghed. Det blev i meget korte træk resultatet af den aftale om boligskatten, som et flertal af partierne på Christiansborg er blevet enige om.

Regeringen ville oprindeligt have givet de største skattelettelser til de rigeste boligejere, men de solide socialdemokratiske fingeraftryk på aftalen forhindrede en både geografisk og socialt skæv aftale.

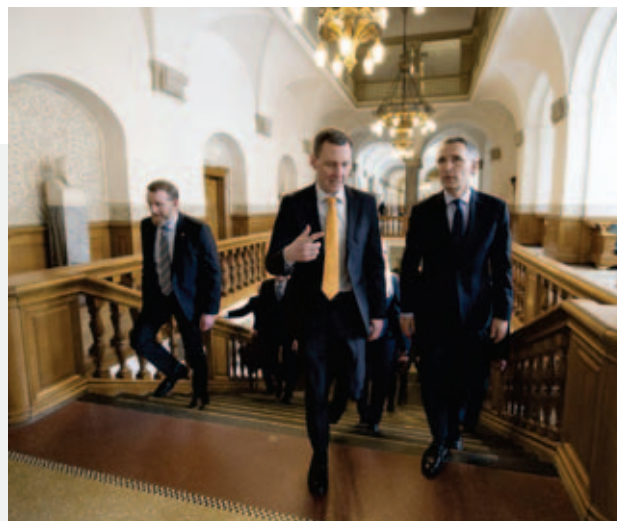
Tilsvarende var Socialdemokratiet også med til at sikre, at andelshavere og lejere – heriblandt den million danskere, der bor i almennyttige boliger – er omfattet af aftalen og undgår huslejestigninger.

– Vi har fået vores ønsker opfyldt og kan være tilfredse, sagde partiformand Mette Frederiksen efter afslutningen på de månedlange forhandlinger.

STOLTENBERG FEJREDE FØDSELSDAG I KØBENHAVN

NATO's generalsekretær – og Norges forhenværende statsminister – Jens Stoltenberg fejrede 16. marts sin fødselsdag i Christiansborgs gemakker. Anledningen til besøget var det kommende NATO-topmøde samt andre internationale sikkerhedsspørgsmål, som generalsekretæren skulle diskutere med statsminister Lars Løkke Rasmussen. Socialdemokraternes udenrigsord-

fører, Nick Hækkerup, stod for modtagelsen af den tidligere formand for Arbejderpartiet. Til trods for et travlt program i forbindelse med hans hverv som NATO's generalsekretær var der naturligvis også tid til

at hilse på Mette Frederiksen under besøget. De talte om, at det generelt går godt for partierne i både Norge og Danmark, ligesom der blev drøftet forsvarspolitik.

EN HANDICAPVENLIG FOLKETINGSSAL

Selv om man har et fysisk handicap, skal man kunne deltage i det parlamentariske arbejde i Folketinget på lige fod med andre medlemmer. Derfor skal folketingsalen nu gøres mere tilgængelig for medlemmer

og ministre med et handicap eller en funktionsnedsættelse. Det bliver blandt andet nemmere at være kørestolsbruger i salen, ligesom forholdene for syns- og hørehæmmede også bliver gjort bedre.

FEST FOR NYE DANSKERE

Christiansborg lagde traditionen tro rammer til den årlige fest for de udlændinge, der inden for det seneste år har fået dansk statsborgerskab. Det skete 23. april, og godt 2.000 nye danskere deltog i festlighederne.

I indre slotsgård var der slået telt op, hvor den officielle del af programmet foregik. Her holdt Folketingets formand, Pia Kjærsgaard, hovedtalen for de fremmødte. Herefter fulgte forskellige kunstneriske indslag, blandt andet Bent Fabricius-Bjerre, der med kendingsmelodien til tv-serien Matador har sat toner til danskernes selvforståelse. Derudover optrådte sangerinden Caroline Henderson og Pivot Dance Company.

Efterfølgende blev dørene åbnet ind til Christiansborg, hvor der var rundvisning og mulighed for at tale med repræsentanter for de

politiske grupper. På billedet er det Srikar Vulli, der fejrer sit nye statsborgerskab sammen med folketingsmedlem Astrid Krag.

THORNING-PORTRÆT AFSLØRET

Fredag 21. marts kom den første kvindelige statsminister, Helle Thorning-Schmidt, op på væggen blandt de 15 øvrige statsministerportrætter på Christiansborg.

– Om 50 eller 100 år, når der hænger en masse portrætter af kvindelige statsministre på væggene herinde, så skal det her portræt minde os om den første, der satte flaget. I mine øjne bærer Helles eftermæle den rolle med sig, sagde kunstneren Ditte Ejlerskov i forbindelse med præsentationen af maleriet.

Det første statsministerportræt på Christiansborgs vægge var af den socialdemokratiske Thorvald Stauning, der blev statsminister i 1924. En statsministers portræt bliver først hængt op, når vedkommende ikke længere kan komme på tale til posten igen. Det kan eksempelvis være, hvis man træder tilbage som formand for sit parti, eller hvis man forlader dansk politik, som Helle Thorning-Schmidt gjorde.

S SAMLER OM VERDENSMÅL

Kirsten Brosbøl har samlet Folketingets partier og stiftet et tværpolitisk netværk på tværs af partierne. Formålet med det nye »2030-netværk« er at fremme FN's 17 verdensmål for bæredygtig udvikling frem mod 2030.

– Hvis vi skal nå verdensmålene, kræver det handling på alle niveauer. Med netværket får vi en platform for samarbejde med for eksempel civilsamfundet, erhvervslivet og andre, der har interesse i det. Derfor er jeg glad for, at det lykkedes Socialdemokratiet at samle alle de øvrige partier i netværket, siger Kirsten Brosbøl.

150 UNGE INDTOG BORGEN PÅ EU-NIVEAU

Over 150 unge fra hele Danmark brugte weekenden 4.-5. marts på at opleve, hvordan EU-forhandlinger foregår på topniveau. Ungdommens EU-topmøde er en årlig begivenhed, der skal klæde de unge bedre på til at forstå og debattere EU. De unge, der alle var mellem 14 og 25 år gamle, fordybede sig i nogle af tidens største

politiske udfordringer, da de indtog Christiansborg for at forhandle sig frem til konkrete forslag til, hvordan EU skal bidrage til at opfylde FN's verdensmål.

Forhenværende formand for FN's generalforsamling Mogens Lykketoft hylkede de unges demokratiske engagement under topmødet.

KVINDERNES KAMPDAG

Kvindernes kampdag blev for en række kvindelige socialdemokrater – lige fra tidligere ministre til nuværende folketingsmedlemmer og borgmestre og andre med tilknytning til partier – skudt i gang med morgenmad og politisk debat i Socialdemokratiets

gruppевærelse på Christiansborg. Over 30 kvinder deltog i arrangementet, hvor der blandt andet var et par kommunalpolitiske indlæg i anledning af de forestående regions- og kommunalvalg i november.

TIL KAMP FOR HELGA^x

Der er brug for flere kvinder i politik. Men ligestilling og lige repræsentation kommer ikke af sig selv. Frem mod valget skal nyt netværk bidrage til at rette op på den skævhed.

AF MORTEN BRUUN · FOTO: THOMAS SJØRUP

V i har brug for, at alle gode kræfter kommer i spil, så Socialdemokratiet kan stå så stærkt som muligt i forbindelse med kommunal- og regionsrådsvalget i 2017. Det kræver ikke mindst, at flere kvinder stiller op og bliver valgt.

Sådan lød opfordringen, da alle Socialdemokratiets kvindelige kandidater til efterårets valg blev inviteret til at medvirke i det nyetablerede Helga Netværk.

Det er opkaldt efter bryggeriarbejderen og fagforeningsaktivisten Helga Larsen, der i 1918 blev Socialdemokratiets første kvindelige medlem af Folketinget – og i øvrigt også var aktiv i lokalpolitik som medlem af Borgerrepræsentationen i København.

Og 99 år efter at hun skrev partihistorie, var der 90 kvinder – over halvdelen helt nye kandidater – der tog imod invita-

GÅ I GANG NU

– Det er nu, vælgerne lytter til jer. Et læserbrev i lokalavisen i dag er mere værd end en uge før valget og kan være med til at give jer de ti ekstra personlige stemmer, der afgør, om I bliver valgt.

Sådan lød valgforsker Kasper Møller Hansens budskab til Helga Netværk.

– En måned før valget har 58 procent af vælgerne besluttet sig for, hvem de stemmer på. 19 procent beslutter sig meget tidligt i valgkampen. De resterende godt 20 procent afgør det først i sidste øjeblik, og det betyder, at der ikke er mange stemmer at hente de sidste dage, forklarede Kasper Møller Hansen.

Og så fremhævede han også, at der er 100.000 flere kvinder end mænd, der stemmer ved kommunalvalget.

– Tre af de vigtigste temaer i den kommunale valgkamp er ældre, børn og unge samt folkeskolen. Det er klassiske socialdemokratiske temaer, og det er områder, der især optager kvindelige vælgere. Derfor er det en rigtig god ide med opstillingslister, der er så mangfoldige, at de afspejler vælgerne interesser. Jo mere spraglede listerne er, jo bedre, sagde valgforskeren.

KONTAKT HELGA:

Region Hovedstaden:

Katrine Skov
katrine.skov@gladsaxe.dk

Sjælland:

Camilla Meyer
acmsvennerup@gmail.com

Syddanmark:

Anette Stenfeldt
anettenstenfeldt@gmail.com

Midtjylland:

Anni Faarup Christensen
annifaarup@gmail.com

Nordjylland:

Britta Vistisen
brittavistisen@hotmail.com

tionen og indlogerede sig på Metalskolen i Jørlunde for at føre hendes stafet videre.

– Ligestilling og lige repræsentation kommer desværre ikke af sig selv. Andelen af kvinder i kommunalpolitik ligger på omkring 30 procent, og sådan har det været i 25 år. Det er ikke godt nok, sagde Tine Skov Jensen, formand for Socialdemokratiets Udvalg for Køn og Ligestilling, som optakt til seminaret.

Her var regionsformand Sophie Hæstorp Andersen og DSU's forbundssekretær, Maj Jensen Christensen, blandt

” De mænd, der føler sig truet, er nødt til at indse, at det her også er deres kamp

oplægsholderne – og partiformand Mette Frederiksen kom forbi med en politisk peptalk som optakt til efterårets valg.

VI ERKENDER PROBLEMET

Derudover kom der også et par mænd forbi. Blandt andre ligestillingsordfører Rasmus Horn Langhoff, der reflekterede over tilstandene i Socialdemokratiet:

– 37 procent af Folketingets medlemmer er kvinder. Men i vores egen folketingsgruppe er det kun 30 procent. Vi er altså ikke bedre end de andre, men vi erkender problemet – og i modsætning til alle de andre vil vi gerne være en del af løsningen, sagde ligestillingsordføreren og blev udfordret af Birthe Stjernegaard fra Svendborg:

– Der er altså nogle mænd, der bliver supersure, når de hører om et netværk som det her, og spørger, hvorfor vi skal have det, sagde hun.

I 25 år har andelen af kvinder i kommunalpolitik ligget på omkring 30 procent. Det er ikke godt nok, og nu skal Helga Netværk vokse videre på regionalt plan og bidrage til, at flere kvinder bliver valgt og stiller op.

– Ja, jeg ved godt, der er de barrierer. Også i egne rækker. Men vi må bare acceptere det som en præmis, at der er nogle, der er blinde for denne problematik. De mænd, der føler sig truet, er nødt til at indse, at det her også er deres kamp, svarede han og fortsatte:

– I øvrigt burde kvinder sidde på over halvdelen af pladserne i kommunalpolitik. Det er jo i kommunerne, vi møder den borgernære politik. Det er her, der bliver truffet beslutninger, der er tæt på folks hverdag, og det er i den grad de kvindelige vælgere, der har hånden på kogepladen.

BRED DEBATTEN UD

Rasmus Horn Langhoff efterlyste også ideer til, hvordan det bliver mere attraktivt for kvinder – og småbørnsforældre i det hele taget – at engagere sig:

Lidt provokerende pegede han selv på den interne mødekultur som et ømt punkt. Alt for mange møder bruges på »paragraffer og detaljer«, og de unge forældre er for længst gået hjem, før det interessante – den politiske debat – begynder.

– Men det handler også om, hvordan vi ser på hinanden. Der er aldrig nogen, der spørger mig, om jeg ser for lidt til min datter på grund af mit politiske arbejde. Det er mødrene i politik, der bliver konfronteret med den slags, sagde han og fik et anerkendende nik fra Tine Skov Jensen:

– Vi diskuterer ofte ligestilling i fora, hvor vi er enige. Det flytter ikke noget. Det vil virkelig være fint, hvis I får Rasmus på besøg i jeres partiforening, så vi får debatten bredt ud og kan blive endnu bedre til at finde og opmuntre kvinder til at stille op, lød hendes opfordring til det nye netværk.

Og det er i høj grad et af de mål, initiativtagerne til Helga, Katrine Skov og Camilla Meyer, har. De to lokalpolitikere – de sidder i byrådet i henholdsvis Gladsaxe og Faxe – fødte ideen efter en række møder med socialdemokratiske kvinder fra Norge:

– De tager ligestilling seriøst. Herhjemme er det for nemt at afspore debatten. Vores håb er, at det bliver muligt at tale ordentligt om emnet, så vi ikke bliver ved med at halte bagefter, sagde Katrine Skov. ☺

Kort tid efter at Charlotte Roest og Matilde Powers meldte sig ind i Socialdemokratiet, stiller de nu op til kommunalvalget i Næstved og Furesø.

– Vi er havnet i det rette element, siger de.

For godt et år siden vidste både Charlotte Roest og Matilde Powers, at de havde socialdemokratiske tilbøjeligheder. Men de var ikke medlem af partiet. De var ikke i nærheden af politiske tillidsposter. Og det stod da slet ikke skrevet i deres kalender, at de i 2017 ville engagere sig i Helga Netværk – Socialdemokratiets nye mødested for kvinder, der stiller op til kommune- og regionsrådsvalgene til efteråret.

Sådan er det ikke længere. De vil, som de formulerer det, »gerne gøre noget godt for samfundet«. Og efter at de begge fik partibogen i orden, er de nu i valgkamp: Mens 47-årige Charlotte Roest stiller mod en plads i Næstved Byråd, håber den 12 år yngre Matilde Powers på at blive lokalpolitiker i Furesø Kommune. Og sidst i februar mødtes de for første gang til Helga-træffet i Jørlunde.

– Det var opmuntrende og stærkt at være med. Programmet var både overvældende og professionelt, og det var genialt at samle så mange kvinder om alt fra sjove anekdoter til god inspiration, siger de.

Seminaret på Metalskolen er blot et af de tilbud, de har taget imod for at suge til sig, afkode skrevne og uskrevne regler og i det hele taget lære den politiske verden at kende. Her er de i øvrigt blevet modtaget »vanvittigt godt«:

– Da jeg deltog i mit første lørdagsmøde i Næstved-kredsen, kom Næstveds tidligere borgmester Henning Jensen hen til mig og kiggede direkte ind i min sjæl og sagde: »Hvor er jeg glad for at se dig her, Charlotte«. Jeg vidste med det samme, at jeg var havnet det rigtige sted, siger Charlotte Roest.

– Jeg oplever i den grad også, at jeg er havnet i mit rette element. Jeg har virkelig lyst til at være med, supplerer Matilde Powers.

KÆPHESTENE ER KLAR

Charlotte Roest bor med mand og børn i Tappernøje, hvor hun er kendt som en sand ildsjæl, der frivilligt engagerer sig i folkeskolen, byfesterne, kampen for skolebussen og indsatsen for at finde en erstatning for den nedlagte 112-akutbil. Nu stiller hun op til kommunalvalget, fordi folk i landsbyen har opfordret hende til det. De tror, hun kan gøre en forskel for landdistrikterne.

– Det handlede om, hvorvidt jeg skulle blive ved med bare at skrive læserbreve eller stille op til valget. Jeg var ikke i tvivl. Jeg vil gerne i byrådet, fordi jeg tror, det er nemmere at vende bussen indefra, siger Charlotte Roest – der oprindeligt er konditor, men en arbejdsskade har betydet, at hun har skiftet

spor og nu er i gang med en administrativ uddannelse med fokus på medborgerskab og udvikling af landdistrikter.

Matilde Powers bor i Hareskovby med sin mand og deres tvillingepiger på ti år. Som sygeplejerske har hun altid arbejdet med

STEM PÅ OS

21. november 2017 er der kommunal- og regionsrådsvalg. Det varmer Socialdemokraten selvfølgelig op til – og har du en god ide til en artikel, er du velkommen til at skrive til Socialdemokraternes redaktør, Morten Bruun, på mob@pbpronto.dk.

Matilde Powers
og Charlotte
Roest.

DET HANDLER OM LOGISTIK

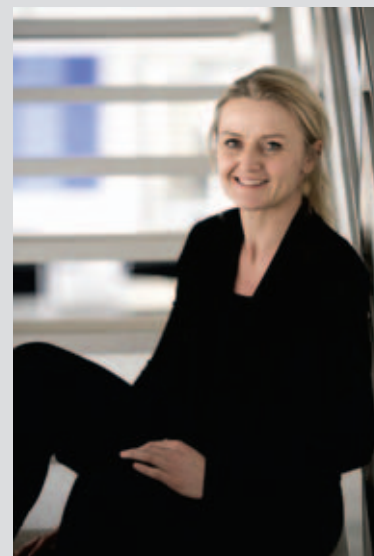
Hun er 42 år og enlig mor til to børn på 12 og 14 år. Hun arbejder fuldtids som udviklingskonsulent i Region Midtjylland. Hun er socialdemokratisk gruppeformand i Odders byråd. Og nu stiller Lone Jakobi mod, at hun skal være kommunens næste borgmester.

– Somme tider kan det være et kæmpestort puslespil at få det hele til at gå op. Men det handler om logistik, og det skal ikke få folk til at afholde sig fra at deltage i politisk arbejde, siger Lone Jakobi.

Hun var blandt deltagerne på Helga Netværk-seminaret og begejstrede med sin entusiasme:

– Jeg blev valgt ind i byrådet for fire år siden og er virkelig blevet optaget af det politiske arbejde. Jeg oplever lysten til at have indflydelse, og et netværk som Helga er en rigtig god ide, siger Lone Jakobi før en valgkamp, hvor målet er at genvinde den borgmesterpost, partiet mistede til Venstre i 2013:

– Vi stiller med et fantastisk kandidatfelt, og det er holdindsatsen, der skal sikre os borgmesterposten, siger Lone Jakobi.

syge, skrøbelige og sårbare børn og er nu ansat som projektleder i DGI's Jump4Fundsats for overvægtige børn.

Derfor er børn og sundhedsfaglige forhold hendes kæpheste. Og hun har allerede præsenteret tvillingerne i sin første valgvideo, hvor mottoet er »Mere handling, færre ord. Lyt til børnene, stem på mor«.

– Børnenes trivsel i folkeskolen bliver et tema, Socialdemokratiet i Furesø sætter fokus på i valgkampen. Jeg glæder mig til den debat og vil selvfølgelig bidrage med min erfaring og mine ideer, siger Matilde Powers.

SØGTE RÅD HOS ANDRE

Næstved og Furesø har socialdemokratisk styre i dag, og både Charlotte Roest og Matilde Powers talte med deres borgmestre, Carsten Rasmussen og Ole Bondo Christensen, før de meldte deres kandidatur. Men det var ikke de eneste, de henvendte sig til for at få kvalificerede råd.

– Jeg talte blandt andre med en god veninde, der er meget aktiv i kredsen sammen med sin mand. De gav mig fuld opbakning og tilbød straks at hænge mine plakater op i lygtepælene. Jeg fik også positive råd fra Venstres Karsten Nonbo, der bor her på egnen og kender vilkårene i politik, fortæller Charlotte Roest.

Matilde Powers vendte blandt andet blikket mod sin barndomsby, Horsens. Her stod Anders Kühnau – Socialdemokratiets nye spidskandidat til formandsposten i Region Midtjylland – klar med bistand.

– Jeg havde brug for at vide, hvad arbejdet som politiker egentlig kræver. Anders gav en rigtig god vejledning, og sammen med andre gav han mig endnu mere mod på at stille op, siger Matilde Powers.

SE OS SELV I SPEJLET

På Helga-seminaret var et af temaerne den interne konkurrence, som et valg også er.

Og de to nye kandidater er klar over, at de også skal kæmpe mod partifæller:

– Det betyder måske ikke så meget for mig. Jeg er den eneste socialdemokrat fra Fladså Partiforening, der stiller op her i den østlige del af kommunen, siger Charlotte Roest.

– Hos os har Socialdemokratiet tre kandidater alene i Hareskovby. Vores mærkesager er dog forskellige, så i virkeligheden kommer vi måske til at supplere hinanden meget godt. Uanset hvad har jeg ikke lyst til at deltage i et valg, hvor det handler om spidse albuer. Det er måske blåøjet, men jeg gider ikke en magtkamp. Jeg stiller op, fordi jeg mener, jeg har noget at byde ind med, og så må vælgerne tage den derfra, siger Matilde Powers og afbrydes af Charlotte Roest.

– Ja, jeg vil heller ikke stjæle stemmer fra andre ved at være uærlig. Når valget er overstået, skal jeg kunne se mig selv i spejlet. 🌸

»MED MIG SOM BORGMESTER FÅR I IKKE ALLE SVARENE«

Hans Stavnsager, socialdemokratisk borgmestercandidat i Faaborg-Midtfyn, brænder for en bedre offentlig sektor. Og tankerne bag »fingrene væk«-reformen er vand på hans valgmølle.

AF MORTEN BRUUN

Fingrene væk!

Sådan lød det, da Mette Frederiksen på kongressen sidste år annoncerede sit forslag til en lille revolution af den offentlige sektor.

– Vi skal have mere tillid, mindre kontrol. Vi skal måle på kvalitet og resultater i stedet for midler og processer. Vi politikerne bliver simpelthen nødt til at blande os mindre. Både på Christiansborg og i den enkelte kommune og region, motiverede partiformanden det, hun kaldte »fingrene væk«-reformen.

Hans Stavnsager ville gerne have overværet kongressen. Men som socialdemokratisk gruppeformand i Faaborg-Midtfyn Kommune var han selvfølgelig nødt til at prioritere de afsluttende budgetforhandlinger, der fandt sted i de dage. Han fulgte dog kongressen på nettet og kunne slet ikke holde fingrene i ro, da Mette Frederiksen lancerede nyheden:

– Nej, jeg sad og klappede i mine små

**” Vi ved jo
fra os selv,
at ideen om, at
systemet har truffet
en »rigtig« løsning,
kan underminere
effektiviteten**

hænder. Det var et utrolig vigtigt budskab, som jeg selv og rigtig mange kommunalpolitikere har sukket efter i rigtig mange år, siger Hans Stavnsager.

I det civile er han seniorkonsulent i Center for Frivilligt Socialt Arbejde og rådgiver landet over kommuner og forenin-

ger. Og som både konsulent og politiker oplever han, at det er på tide at gøre op med det new public management-regime, vi har levet med i et par årtier.

– Selve grundtanken om, at vi kan styre hele vores velfærdssamfund fra toppen af ved hjælp af nogle regneark og nogle effektivmålinger, det holder simpelthen ikke i den virkelige verden. Det er okay at måle, hvor det giver mening. Men det betyder absolut ikke, at vi skal måle på alt, siger Hans Stavnsager.

»Fingrene væk« er ikke kun et opgør med bureaukrati og regneark. Reformen er også en invitation til, at borgerne involverer sig i langt højere grad, end det er tilfældet i dag. Og netop den detalje indgår i Hans Stavnsagers valgløfte, når han som spidskandidat ved efterårets kommunalvalg forsøger at få Faaborg-Midtfyn tilbage på socialdemokratiske hænder. Her er »en mere åben kommune« blandt Socialdemokratiets vigtigste budskaber:

Hans Stavnsager: – Som både konsulent og politiker oplever jeg, at folk er sindssygt ansvarlige og kreative og har det fint med, at de ikke bliver præsenteret for en standardløsning. De vil gerne diskutere løsninger inden for de rammer, vi opererer med. (Foto: Peer Elmelund Præstekær)

mellem medarbejdere og borgere. Rent psykologisk er det i sig selv demotiverende og fremmedgørende at blive pålagt løsninger, som der ikke kan rokkes ved. Vi ved jo fra os selv, at ideen om, at systemet har truffet en »rigtig« løsning, kan underminere effektiviteten. Derfor er politikerne – både på Christiansborg og i kommunerne – nødt til at acceptere, at svaret kan være forskelligt fra kommune til kommune og også internt i kommunen, siger Hans Stavnsager.

Skal der være fuldstændig fri leg?

– Nej, det skal selvfølgelig ske ud fra nogle rammer og mål. På eksempelvis beskæftigelsesområdet skal det stadig være et mål at få så mange som muligt i job, men i stedet for at vælge kun en vej for vores kontanthjælpsmodtagere kan det jo godt være, der er 50 veje.

Hvad bliver politikernes opgave?

– Vi skal have styr på økonomien og de overordnede rammer. Vi skal tage politisk ansvar og forsvare de nye løsninger, der giver mening. Vi skal være villige til at tage chancer og inspirere til at gøre op med den nulfejlskultur, vi har opbygget.

Tankerne bag »fingrene væk«-reformen er sådan set ikke nye?

– Nej, der er flere regeringer, der har talt om afbureaukratisering af forskellig karakter. Men jeg synes ikke, dybden har været særlig stor. Man har ændret eller afskaffet fem konkrete regler for blot at erstatte dem med ti nye ugen efter.

Hvorfor lykkes det så denne gang?

– Fordi Mette lægger op til et regulært paradigmeskifte i den offentlige sektor. Det kræver et politisk lederskab, hvor ministrene siger til deres ministerier og styrelser, at tiden nu er en anden. Det er dét, Mette vil sætte sig i spidsen for som statsminister. Og derfor tror jeg på, at det kan lykkes denne gang, siger Hans Stavnsager og tilføjer for god ordens skyld:

– Men nu skal vi jo lige i regering først ... 🌀

Læs også side 24: »Her skyder velfærdens nye rødder«.

– Jeg prøver at provokere folk ved at sige, at »med mig som borgmester får I ikke alle svarene«. Jeg ønsker, at de også selv kommer på banen. Og jeg fortæller dem, at hvis de gør det, vil de også opleve en helt anden imødekommenhed og – forhåbentlig – en større fleksibilitet i de løsninger, vi finder, siger Hans Stavnsager.

Men hvad betyder »en mere åben kommune«?

– Det handler om decentralisering. Om at samskabe, samarbejde og lytte. Og om at undlade at komme med færdige løsninger. Et eksempel kunne være landsbyen, der savner busdrift i weekenden. En busløsning er dyr, men kommunen råder over 250-300 biler, og mange af dem står stille lørdag-søndag, og måske vi kunne finde en model for, hvordan de udnyttes bedre.

– Et andet eksempel kunne være lokalsamfundet, der har en ubemandet biblioteksfilial, men gerne vil bruge de

” Mette lægger op til et regulært paradigmeskifte i den offentlige sektor

penge på en anden form for kulturformidling. Det skal vi da lytte til.

Hans Stavnsager fremhæver, at Faaborg-Midtfyn Kommune allerede har 25 lokalråd, der alle gerne vil gøre en forskel i deres område. Og så noterer han, at »en mere åben kommune« også lytter til medarbejderne. De skal også på banen og have plads til at finde rigtige løsninger – i samarbejde med borgerne.

– Et af nøglepunkterne i vores valgprogram er at udvide beslutningsrummet

SAMMEN I KAMP OG KÆRLIGHED

56 år efter at Arne og Jytte Sørensen faldt for hinanden til 1. maj-festen i Folkets Hus, er de stadig sammen. For nylig skulle de fejre guldbryllup, men hun blev syg og fik fiskeanretningen serveret på hospitalet. Vi har mødt de to seje socialdemokrater.

AF BIRGITTE BARTHOLDY · FOTO: THOMAS SJØRUP.

Det var 1. maj i 1961, Arne Sørensen var 19 og så frem til at feste i Folkets Hus i København. Ved bordet, hvor vennerne fra DSU sad, fik han øje på en ung, lattermild pige, Jytte, der kun var 14, men skøn at skue. Det endte med at komme til at forme hans liv.

– Jeg var der med min kusine, som sad i DSU-bestyrelsen med Arne, så det var naturligt, at vi sad ved samme bord som ham. Og så faldt vi i snak, og der må have været en tiltrækning, for nogle dage efter blev vi kærestere, og seks år efter giftede vi os på Arnes 25-årsfødselsdag, fortæller Jytte.

Siden den aften har Arne og Jytte fulgtes ad i tykt og tyndt, både med hinanden og med Socialdemokratiet.

– Vi har boet mange forskellige steder, og det var rart, når vi flyttede et nyt sted hen, at vi straks kunne lære nogen at kende i den lokale partiforening. Sådan gik det blandt andet, da vi flyttede til Ballerup, til Farum og senere til Esbjerg, siger Arne.

INDLAGT FØR GULDBRYLLUP

Tidligere rejste parret gerne langt for at være med i Fælledparken i København 1. maj. Men helbredet er ikke, hvad det var, så i år blev dagen fejret på Arbejdermuseet i Rømersgade i København, hvor de kunne sidde indenfor.

– 1. maj opstod, da parti og fagbevægelse var ét, og jeg hører til den generation, som mener,

at vi stadig hører sammen. Det manifesterer vi den dag. Desuden er dagen en god mulighed for at lufte de mere principielle holdninger i partiet frem for dem, man indtager i den daglige trummerum, hvor man skal indgå forlig, siger Arne.

Det var dog lige før, at de ikke kunne fejre 1. maj sammen i år. I januar, nogle dage før deres guldbryllup, fik Jytte nemlig problemer med sin vejrtrækning. Arne syntes, hun skulle gå til lægen. Det syntes Jytte ikke var nødvendigt, hun skulle ud at købe blomster til borddækningen til festen. Men så smuttede hun alligevel forbi lægen, og inden aften var hun indlagt på Bispebjerg Hospital, hvor lægerne fandt ud af, at hun havde blodpropper i begge lunger.

– Det skøre var, at jeg slet ikke følte mig syg, men jeg skulle have ilt, og torsdag aften fik jeg besked om, at de ville beholde mig de næste døgn. På det tidspunkt var det for sent at aflyse festen, så jeg sagde til Arne: »Hyg I jer, og hold din 75-års fødselsdag i stedet«. Og sådan blev det.

Arne spurgte, om de måtte skype fra festen til hospitalet, men det måtte de ikke. I stedet blev gæsterne filmet, mens de sang »Det er så yndigt at følges ad«, og den fik Jytte tilsendt i en sms.

– Lidt ud på aftenen kom Arne også sammen med et af vores børnebørn og med en portion af fi-

56 år efter at de faldt for hinanden ved 1. maj-festen i Folkets Hus, holder Arne og Jytte Sørensen stadig sammen. I år fejrede de dagen i Arbejdermuseet.

Jytte og Arne til politisk møde i 1963.

Arne og Jytte blev gift i 1967, fordi de havde fået en lejlighed i Ballerup. Men den nåede ikke at blive færdig, så de nygifte tilbragte bryllupsnatten på luftmadrasser på gulvet.

aftenen før. Det trådte frem, hver gang vi kom ud i kulden, det var ret pinligt, siger Jytte.

I PARTIETS TJENESTE

De har begge arbejdet for Socialdemokratiets Nyhedstjeneste på Christiansborg, Jytte som kontorassistent og Arne i studenterjob. Men efter brylluppet læste han til tandlæge.

– Ved siden af lavede vi også frivilligt arbejde i partiet. Vi var med i samtlige valgkampe fra 1961, til vi flyttede til Esbjerg i 1975. De sidste tre uger inden valget sendte man hver aften lange orienteringsbreve ud til alle hovedbestyrelsesmedlemmer og opstillede. Dem pakkede vi, så de kunne komme med posttoget kl. 3, fortæller Jytte.

Efterfølgende har mest Arne deltaget i partiarbejde – blandt andet som kredsformand og fællesledelsesformand i Esbjerg, og omkring 1981-82 sad han også i hovedbestyrelsen. Men som tandlæge i privat praksis stillede han ikke op til hverken byråd eller Folketinget.

– Jeg ville risikere hele tiden at skulle aflyse patientaftaler på grund af møder, siger han og glæder sig over en udvikling, han har iagttaget:

– I dag melder de unge sig ind, fordi de har udviklet nogle holdninger, som er fælles med partiets, mens min generation var mere præget af, at vi havde en opfattelse med hjemmefra. Det ser jeg som en god udvikling. 🌸

skeanretningen, og sygeplejersken dækkede op i opholdsstuen med et lagen på bordet og en stor buket blomster, jeg havde fået, så der var ikke nogen, der var i tvivl om, at jeg havde guldbryllup, siger Jytte.

SYND AT SKÆLDE DSU UD

De har begge forældre, der var aktive i Socialdemokratiet, og det var naturligt at fortsætte den tradition. Den direkte grund til, at Arne meldte sig ind, var opstanden i Ungarn i 1956.

– Den sovjetiske besættelse berørte mig dybt, og DSU var jo ret involveret i protesterne mod den, husker Arne – der oplevede sin største begejstring som DSU'er, da Socialdemokratiet ved folketingsvalget i 1960 gik fra 69 til 76 mandater.

– Det var stort, siger han.

Hjemme i lejligheden i København Nordvest bliver der stadig ofte talt politik.

– Vi kan godt synes, at man er for aggressiv, når man skælder de unge i DSU ud for at lave ballade. Vi lavede da også ballade. Engang på en tur med Faglig Ungdom i Berlin skulle vi lægge en krans ved muren, og ham, der skulle overrække kransen, var blevet pyntet med læbestift på kinder og næse

EN BY FOR ALLE

Hovedstaden skal ikke være forbeholdt de rige, lød det, da overborgmester Frank Jensen skød valgkampen i gang på sin 1. maj-turné.

1. MAJ. Arbejdernes internationale kampdag. Solen swinger om kap med alle hænder hornorkestre – og landet over benytter Socialdemokratiet lejligheden til at luften af paroler og temaer, der bliver bærende i efterårets lokale og regionale valgkampe.

Således også i hovedstaden, hvor overborgmester Frank Jensens budskab »En blandet by med blandede boliger« blafrede i fanerne lige fra morgenstunden.

– København skal være en by, hvor butiksassistenten, skolelæreren og sygeplejersken med arbejde i byen kan hoppe på cyklen og trille hen til deres arbejdsplads. Det skal i hvert fald ikke være pengepungen, der tvinger dem til at bosætte sig uden for København og pendle i timevis, erklærede han.

Budskabet blev lanceret i en kronik, som Frank Jensen havde skrevet sammen med fagforeningsledere fra netop HK, Dansk Sygeplejeråd og skolelærerne. Det blev understøttet af reklamer på blandt andet byens spritnye biogasbusser. Og det blev fremhævet i hans taler både på Arbejdermuseet og i Fælledparken, hvor overborgmesteren slog en krølle på 114 års uafbrudt socialdemokratisk styre i København:

VORES VEJ

– Boligkampen i dag er den samme som for 100 år siden, hvor Socialdemokratiet gik forrest, da arbejderne fik boliger i brokvarter-

erne og Sydhavnen. Nu er det på grund af os, at vi med planloven har cementeret værktøjet til at planlægge byudviklingen, så 25 procent af boligerne bliver billige boliger, sagde Frank Jensen.

Som eksempel fremhævede han en bolig i det nyanlagte område i Københavns Nordhavn, der netop er blevet sat til salg for 32 millioner kroner. Her må ejeren finde sig i at dele postnummer med andelsboliger, private udlejningsbyggerier og almene boliger.

– Det er vores vej. Vi har byggeboom i disse år, men vi ønsker ikke et København, der bliver en lukket fest for de rige. Der skal være boliger til de ældre, til de unge, til almindelige børnefamilier, og fortidens fejl har lært os, hvor vigtigt det er at blande byen. Men vi må ikke tage noget for givet og være skråsikre. København er bedst, når den er rød. Og København skal blive ved med at være verdens bedste by, sagde Frank Jensen.

mob

Børn klarer sig bedst i skoler med blandet elev-sammensætning. Derfor skal hovedstaden være for alle, siger Frank Jensen – her i »ledtog« med Carl og Anton og deres far Lars Gaardhøj, der sidder i Region Hovedstaden.

Der er foreløbig skaffet finansiering til godt 6.000 nye almennyttige boliger i København over de næste år. Heraf er 1.400 allerede taget i brug. Står det til Frank Jensen, skal der endnu flere til, for hovedstaden skal ikke være en lukket fest for de rige.

EN BLANDET
BY MED
BLANDEDE
BOLIGER!

EN BLANDET
BY MED
BLANDEDE
BOLIGER!

EN BLANDET
BY MED
BLANDEDE
BOLIGER!

KLAR PARAT VALG(T)

DSU har holdt påsketræf – og er klar med nye kampagneledere

AF LASSE HAUGAARD PEDERSEN, DSU'S TOVHOLDER PÅ KOMMUNALVALGET

Som så mange gange før indtog DSU Ollerup Gymnastikhøjskole, da påskeferien begyndte. Over 200 DSU'ere samlet på et sted og med ét enkelt formål: at blive klogere på verdens problemer og finde de socialdemokratiske løsninger.

Men én ting var anderledes end sædvanligt. Hvor vi førhen har uddannet kampagneledere og kandidater sammen, når det har været valgår, har vi denne gang valgt at opdele kurserne for at kunne målrette vores undervisning i langt højere grad. Netop denne ændring er et centralt element i DSU's KV/RV17-strategi: Danmark Forandres Lokalt.

I kraft af at vi har målrettet vores tilbud til kandidater frem mod KV/RV17, har det været muligt at finde tid til meget mere specifik undervisning. Hvor vi førhen nærmest udelukkende har fokuseret på, hvilke forhold der gør sig gældende for valgdatoen, har vi udnyttet opdelingen af vores kurser til også at inddrage moduler, der handler om konstituering, politikerrollen og samarbejdet med den kommunale forvaltning.

Ud over dette har vi selvfølgelig lagt hovedfokus på kandidatens rolle i en valgkamp. Herunder et klart fokus på debatteknik, politikudvikling og lederskab og aktivering af frivillige gennem den personlige fortælling.

PÅ GADEN I SVENDBORG

For at sikre DSU's kandidater de bedste forhold frem mod valget til november har vi også lagt stor vægt på, at hver kandidat skal have en kampagneleder. En kandidat er ingenting uden det hold, som kæmper for ham. Derfor er det fuldkommen vitalt, at vi uddanner nogle stærke kampagneledere, så de kan udvise lederskab, aktivere frivillige, udvikle og arbejde med kampagneplaner og anvende sociale medier.

Hver eneste dag var der på kurserne sat tid af til refleksionsøvelser mellem kandidater og kampagneleder, hvor undervisningen på de forskellige kurser kunne indarbejdes i de lokale kampagner.

Og så kulminerede Ollerup-dagene i øvrigt, da DSU's bedste *campaignere* drog mod Svendborgs centrum for at udføre de kampagner, de selv havde lavet. Alle sammen med samme formål: at støtte den lokale folketingskandidat.

Der var gang i den, så hold jer parat derude: et nyt hold af stærke kandidater og kampagneledere er klar. 🌹

BLIV DSU'ER

Vil du støtte DSU'ernes lokale arbejde? Bliv støtte medlem! Dit kontingent går ubeskåret til den lokale DSU-afdeling, og du modtager samtidigt DSU's medlemsblad DSU'eren.

Du kan blive (støtte) medlem på:
www.dsu.net/medlemskab/meld-dig-ind.

VELKOMMEN MUSTAFA

Mattias Tesfaye udruller 50 års socialdemokratisk udlændingepolitik i ny bog.
– Historien er vigtig, hvis vi ikke skal blive identitetsløse, siger han.

Velkommen Mustafa – 50 års socialdemokratisk udlændingepolitik

Gyldendal
(udgivet 1. april)
Bogen kan købes
via Partibutikken
til 145 kr.

Socialdemokratiet kan blive kasterbold mellem yderfløjene i udlændingede-batten, hvis vi ikke lærer vores historie på området godt at kende.

Sådan lyder advarslen fra Mattias Tesfaye, der er medlem af Folketingets udlændinge- og integrationsudvalg og netop har udgivet bogen »Velkommen Mustafa«, hvor han udruller historien om 50 års socialdemokratisk udlændingepolitik.

Bogen er bygget op på en bred arkiv-research og en række interview med centrale personer lige fra politikere fra partiets stridende fløje til vestegnsborg-mestre. Og den kortlægger Socialdemo-kratiets indre uenighed og forskellige syn på udlændingepolitik ved at bringe de magtkampe, der har fået partimedlem-mer til at smække med døren og forlade partiet, frem i lyset.

Forfatterens håb er, at bogen kan hjælpe til med at gøre udlændingede-batten bedre:

– Jeg er forbløffet over, hvor mange, som ikke er socialdemokrater, der har behov for at blande sig i, hvad der er socialdemokratisk udlændingepolitik, og hvad der ikke er. Det er selvfølgelig positivt, at der er så mange, der er interesseret i vores politik. Men hvis vi ikke giver os tid til at sætte os ind i vores historie, ender vi med at blive identitetsløse på det her lidt specielle område. Og så kan vi risikere, at

det bliver overladt til andre at definere vores identitet«, siger Mattias Tesfaye.

BÅRET AF TO HENSYN

Derfor har der været behov for en grundig og sober gennemgang af, hvad socialdemokrater har ment, sagt og været internt uenige om, siden vi åbnede vores grænser for alvor for udenlandsk indvandring af forskellig karakter. Det er nødvendigt at få den historik afdækket, så vi i dag kan have en fælles forståelse af de diskussioner, som udlændingede-batten har affødt.

– Ikke mindst internt i partiet, understreger Mattias Tesfaye.

En af ambitionerne med bogen er at politisere udlændingede-batten. For den bliver ifølge Tesfaye hurtigt til en strid om, hvem der er et godt eller dårligt menneske.

– Enten bliver man anklaget for at være naiv eller tossegod, eller også bliver man anklaget for at være ond eller populistisk. Det er ikke politiske argumenter. Tanken er, at bogen skal give os et solidt og velfunderet grundlag at føre en politiseret udlændingede-bat ud fra, siger Mattias Tesfaye.

Socialdemokratiets udlændingepolitik er båret af to hensyn. Og den konstruktion gør

partiet til noget helt særligt, men det er samtidig de to hensyn, der giver anledning til interne debatter og strid om udlændingepolitikken, forklarer forfatteren:

– Det ene hensyn er et internationalistisk hensyn, fordi det ligger dybt i vores rødder, at vores ansvar ikke stopper ved grænsen. Mennesker på flugt skal beskyttes uanset deres tilknytning til Danmark. Det andet hensyn er til vores velfærdsstat, der ikke kan holde til ubegrænset indvandring, siger Tesfaye og påpeger, at flere af de andre partier ikke har de to hensyn med i deres udlændingepolitik.

– Vi kan i partiet diskutere, hvordan balancen mellem de to hensyn skal være, men Socialdemokratiet kan ikke slagte et af dem, for så mister vi vores politiske identitet, understreger han.

Tenna

Mattias Tesfaye
– medlem af udlændinge- og integrationsudvalget og forfatter til »Velkommen Mustafa«.

Tæt på 1.000 socialdemokrater var med ved mødet i Odense – og i alt har medlemmerne investeret tæt på 28.000 timer på Fælles om Danmark. Derfor er Dan Jørgensen glad. Foto: Claus Bonnerup

FÆLLES OM FÆLLES OM DANMARK

Danmarks største politiske samtale kulminerede, da 1.000 partimedlemmer deltog i præsentationen af det nye principprogram.

Dan Jørgensen havde store ambitioner, da han på Socialdemokratiets kongres i september 2015 spærkede gang i arbejdet med at formulere et nyt principprogram.

– Indholdet skal ikke bare dikteres af toppen. Det afgørende er, at vi får en bred dialog med debatter og diskussioner i hele landet, sagde han, da gik på talerstolen i Aalborg og som formand for Principprogramudvalget inviterede alle til at involvere sig i debatten om, hvad partiets værdier betyder i dag.

Den slags løfter er lige så nemme at lancere, som de kan være svære at håndtere i virkeligheden. Men da udkastet til det nye principprogram *Fælles om Danmark* blev præsenteret på et stormøde i Odense i april, stod det klart, at ambitionerne var bæredygtige. Partiets medlemmer har i den grad været fælles om *Fælles om Danmark*:

I løbet af halvandet år er der afholdt 250-300 debatmøder i partiforeninger og kredse, 80 husmøder i private hjem, 11 regionale stormøder og to store temakonferencer. 4.600 medlemmer har deltaget i en spørgeskemaundersøgelse, og 50 bidrog med essays i den konkurrence, netavisen Prio tog initiativ til.

– Det har været et fuldstændig fantastisk engagement. Det er virkelig lykkedes at gøre det her til Danmarks største politiske samtale, sagde han efter stormødet Odense.

SKAL FASTHOLDE ENGAGEMENT

Her deltog tæt på 1.000 medlemmer, som hver især havde brugt 100 kroner på at deltage i seancen. Og de fik blandt andre mulighed for at møde Venstres politiske ordfører, Jakob Ellemann-Jensen, der var inviteret til at duellere med Henrik Sass

Larsen om liberalisme og socialdemokratisme. De var – ikke overraskende – uenige. Men Ellemann-Jensen havde også anerkendelse med og roste »fjendens« arbejde med principprogrammet.

– Det er flot, sagde han – uden at blive modsagt af Dan Jørgensen:

– Det er da vildt, at så mange socialdemokrater er med her i dag. Det bekræfter kun den stemning, vi har oplevet de seneste 18 måneder. Forløbet har lært mig, at folk virkelig gerne vil diskutere værdier og principper, og vi skal selvfølgelig finde ud af, hvordan vi holder fast i det engagement, sagde Dan Jørgensen.

Fælles om Danmark skal vedtages endeligt på kongressen 16.-17. september. Sidste frist for at aflevere ændringsforslag er 14. august. Og sidste frist for ændringsforslag til ændringsforslag er 7. september.   mob

I MORGEN SKAL VÆRE BEDRE END I DAG

Mette Frederiksen: – Vi laver ikke principprogram for vores egen skyld. Vi gør det for at skabe bedre resultater

FÆLLES OM DANMARK

»Socialdemokratiet er uden sammenligning det parti i Danmark, der har haft mest indflydelse og båret størst ansvar for samfundsudviklingen. Sådan skal det også være i fremtiden.«

FÆLLESSKAB OG SOLIDARITET

»Vi tror på fællesskaber i alle livets forhold; familielivet, arbejdslivet, i fritiden og politisk.«

RETTIGHEDER OG PLIGTER

»Vi hjælper hinanden. Og vi stiller krav til hinanden.«

DEMOKRATI OG DANNElse

»Almen dannelse er en nødvendighed i et demokrati. Det kræver opdragelse i demokrati fra børnehaven og op gennem hele uddannelsessystemet.«

Sebastian Klein – på scenen sammen med Katherine Richardson: – Når det gælder bæredygtighed, skal vi være de bedste. Et foregangsland.

AF MORTEN BRUUN
FOTO: CLAUD BONNERUP

Det handler om fællesskab og solidaritet. Om frihed og lighed. Om demokrati, dannelse, bæredygtighed og ansvar.

Det handler også om folkestyre og samarbejde. Om arbejdsmarked og uddannelse. Om udlændinge og integration. Om demokrati, sammenhængskraft og kultur.

Og så handler det også om trivsel og tryghed. Blandt andet. For Socialdemokratiets nye principprogram Fælles om Danmark – det blot syvende i rækken siden 1871 – favner bredt og giver aktuelt liv til de grundlæggende værdier, partiet har stået på i mere end 100 år.

– Det er vores hjerteblod, sagde formanden for udvalget bag principprogrammet, Dan Jørgensen, da han i overskrifter gennemgik dele af indholdet på det store præsentationsmøde i Odense.

VORES POLITISKE KOMPAS

Det fandt i øvrigt sted 23. april – på årsdagen for Staunings første regering. Og Dan Jørgensen var ikke den eneste, der fik ordet.

- 1871: Gimleprogrammet
- 1913: Program for Socialdemokratiet
- 1961: Vejen frem
- 1977: Solidaritet, Lighed og Trivsel
- 1992: Det ny århundrede
- 2004: Hånden på Hjertet
- 2017: Fælles om Danmark

For eksempel talte skuespilleren Thure Lindhardt og Børnerådets formand, Per Larsen, om betydningen af fællesskaber. Tv-værten Sebastian Klein og professor Katherine Richardson talte om bæredygtighed. Og med afsæt i sit eget liv lovpriste tidligere statsminister og partiformand Poul Nyrup Rasmussen velfærdsstaten. Blandt flere andre.

Partiformand Mette Frederiksen indtog også scenen. Og hun forklarede, hvorfor det ovenhovedet er vigtigt med et principprogram:

– Vi laver det ikke for vores egen skyld. Vi gør det, fordi vi ønsker at skabe resultater for Danmark, sagde hun og fremhævede børneområdet som eksempel:

– Det er det, der ligger mit hjerte nærmest. Vi har altid kæmpet deres sag, og det bliver vi ved med. Vi har først retfærdighed, når alle børn har præcis samme muligheder, men det opnår vi ikke på en dag. Netop dér er principprogrammet vigtigt. Det er vores politiske kompas, som vi hele tiden skal bruge som affyringsrampe til at skabe resultater, som betyder, at i morgen bliver bedre end i dag. 🌟

Læs interview med Børnerådets formand, Per Larsen, side 20. ▶

Mette Frederiksen: – Principprogrammet er vigtigt, for det er vores politiske kompas. Vores dna. Vi skal skabe resultater, der gavner os alle sammen.

Thure Lindhardt – mellem Mogens Jensen og Per Larsen: – Fællesskabet er større end os. Det skal vi huske.

Fælles om Danmark fik en strålende modtagelse, da udkastet blev præsenteret i Odense.

FOLKESTYRE OG SAMARBEJDE

»Vi socialdemokrater er idealister, men vi er også pragmatiske. Politik må aldrig begrænses til tomme protester eller teoretiske analyser. Vi insisterer på at omsætte vores værdier til konkret og realistisk handling«.

ULIGHED I DANMARK

»Alt for mange mennesker er fanget i livsbaner og mønstre, som de ikke kan komme ud af«.

ULIGHED I VERDEN

»Globaliseringen har gjort, at kapitalismen er løbet løbsk. Ukontrollerede markeds kræfter har fået for meget magt«.

UDLÆNDINGE OG INTEGRATION

»For Socialdemokratiet er det en hovedprioritet, at integrationen forbedres markant. Det væsentligste bidrag til det vil være, at langt flere kommer i beskæftigelse«.

Socialdemokraten inviterer en aktuel person til at tage plads i **DEN RØDE STOL** til en snak om politik, demokrati og holdninger.

PER LARSEN I DEN RØDE STOL:

»KONTANTHJÆLPSLOFTET

Det er vigtigt, at vi har et samfund, hvor børnene er en del af stærke fællesskaber, mener Børnerådets formand, Per Larsen. Og skal vi have det, skal vi inddrage børnene i beslutningerne.

KRISTIAN BANG LARSEN · FOTO: THOMAS SJØRUP

Der synes at være en tanke bag Børnerådets placering i en baggård på Vesterbro, her, hvor så mange børn voksede op under kummerlige vilkår i første halvdel af det 20. århundrede. Børn som forfatteren Tove Ditlevsen, der senere skrev om at elske »alle de umulige børn, dem, som ingen holder af, og ingen kan forstå«.

For det er jo også dem, som Børnerådet og dets formand, Per Larsen, vil give en stemme.

Nu flytter rådet til et sted med anderledes kommercielle og positive associationer, børnenes selvudnævnte hovedstad Billund, hvor det skal huses i byens nyopførte Legoarkade. Det er en del af regeringens udflytningsplan, og det huer ikke den tidligere chefpolitiinspektør. Ikke fordi han har noget imod Billund, men fordi den mangeårige ekspertise, rådet har opbygget, forsvinder, da næsten ingen af rådets 12 medarbejdere flytter med.

FATTIGE OG FLOVE

Men det er ikke det, vi er her for at tale om. Det er derimod børn og fællesskaber. To temaer,

1945:
Født i København.
Opvokset i
Sydhavnen i samme
gade, hvor Anker
Jørgensen boede.

1966:
Ansæt i Københavns
Politi. I en årrække
kriminalinspektør
og senere chef for
PET.

2007-2010:
Chefpoliti-
inspektør for
Københavns
Politi.

2010-2014:
Specialrådgiver i
Københavns
Kommunes
bandeenhed.

Siden 2012:
Formand for Bør-
nerådet. Desuden
vicepræsident i
Kræftens Bekæmpelse,
medlem af
DBU's etiske udvalg
og ambassadør i
Frivilligrådet.

Gift og har en søn,
en datter og flere
børnebørn.

HAR FANDEN SKABT...«

som Per Larsen også talte om ved stormødet i Odense om Socialdemokratiets nye principprogram.

Og især de mange børn, der ikke er en del af fællesskaberne eller ikke føler sig tilpas i dem, ligger Per Larsen på sinde. Han er blevet 71 år, men der er en livlig ild i øjnene, og de store hænder farer fortællende omkring, når han taler om børnenes vilkår.

” **Forældrene er så stressede i dag, at børnene føler sig skubbet til side**

– Hvis børnene ikke bliver inkluderet i et fællesskab, hvor de føler sig trygge, er der stor risiko for, at de mistrives – de bliver ensomme, psykisk påvirkede eller føler, at de ikke er noget værd, siger han og peger på kontanthjælpsloftet som et politisk tiltag, der er ødelæggende for børnenes mulighed for at blive en del af fællesskabet.

– Kontanthjælpsloftet har fanden skabt. For det er børnene, der betaler regningen. De inviterer ikke kammeraterne til deres fødselsdag, fordi familien ikke har råd til det, eller fordi de er flove over at vise deres hjem frem. Børnene ryger uden for fællesskabet, og det er ødelæggende for dem.

VIGTIGT MED TIDLIG INDSATS

Børnerådsformanden langer også ud efter de regnearkstyrede effektiviseringsregimer, der har hærget det offentlige i mange år. Det er på tide at sætte individet over måltallene, og det begynder nogle kommuner heldigvis også at gøre:

– Nogle kommuner sænker nu antallet af sager, den enkelte socialrådgiver skal tage, til et niveau, så man faktisk kan skabe et forhold til hver familie. Det er man for eksempel langt fremme med i Herning. Så kan man give familierne den betjening, som de har brug for, siger Per Larsen.

– **Det lyder, som om Mette Frederiksens ide om en »fingrene væk«-reform er sød musik i dine ører?**

– Præcis. Alt det resultathalløj og new public management gør, at man fjerner fokus fra mennesket. Men man skal have tillid til, at folk kan løse deres opgaver. Det ville klæde systemet, hvis man tænkte på det enkelte individ og havde fokus på den tidligere indsats. Så ville børnene og familien få en bedre livskvalitet og det offentlige spare penge på overførselsindkomster på den lange bane.

INDDRAG BØRNE

Børnepolitik handler ikke kun om de mest udsatte. Inddragelse af børn er fundamentet for Børnerådets arbejde, og når rådet spørger deres børnepaneler, hvad de ønsker, er svaret klart:

– Så står nogle timer sammen med forældrene øverst på ønskesedlen. Forældrene er så stressede i dag, at børnene føler sig skubbet til side. Og børn er så loyale over for deres forældre, at de ikke klager over det, siger Per Larsen.

Da han selv var barn og senere blev far, havde børnene tid med især moren i familien. Men i dag kræver det to indkomster at få hverdagen til at hænge sammen, og tilværelsen for børnefamilierne er præget af travlhed og manglende tid til nærvær. Det er udfordringer, der kræver politisk opmærksomhed.

– En lille positiv ting i de nye overenskomster er, at man begynder at snakke om fleksibel arbejdstid og at tage hensyn til,

at familielivet skal hænge sammen, siger børnerådsformanden og appellerer til, at Socialdemokratiet sætter endnu mere fokus på den problemstilling.

Og så leger han også med tanken om, at partiet spørger børnene, når der skal laves politik. Ja, det burde alle, der tager beslutninger, der involverer børn, gøre, mener Per Larsen: fra kommuner og socialforvaltninger over bolig- og idrætsforeninger til partierne på Christiansborg.

– Det er jo vanvittigt ikke at spørge børnene, om de har ideer, og hvad de synes, hvis man har planer for et område, der skal rumme børn. Og gør man det, opnår man to ting: At anerkende børnene som individer, man kan snakke med, og at de får et ejerskab til de ting, man laver. Det betyder, at de også passer på dem, siger Per Larsen og fortsætter:

– Skal Danmark være et fællesskab, der inkluderer børnene, er det første store skridt, at vi taler med børnene og lytter til, hvad de siger. Det er en forudsætning. Inddrag nu børnene, tal med dem! 🗣️

SKATTEVÆSNET SKAL STYRKES FRA PROVINSEN

Fire regionale skattecentre, 1.000 nye medarbejdere i SKAT og 50 milliarder mere i statskassen. Det er nøgleordene i Socialdemokratiets redningskrans af et skatteudspil.

AF TENNA HJORTNÆS PETERSEN

Siden man under Kristian Jensens (V) tid som skatteminister forsøgte at slanke SKAT, har problemerne i skattevæsnet været tiltagende; svindel med udbytteskat, skattelyspekulation, alt for lange sagsbehandlingstider i klagesystemet og manglende skatte- og momsindtægter i milliardklassen.

Det er milliarder, som fællesskabet går glip af, ligesom det er afgørende for vores velfærdssamfund, at skatteindtægter rent faktisk ender i skattevæsnet. De mange problemer, som skattevæsnet oplever i øjeblikket, er i det hele taget en udvikling, der har givet borgernes tillid til skattevæsnet et alvorligt knæk.

Derfor fremlagde Socialdemokratiet i marts en plan for, hvordan vi får sikret, at de beløb, der skal komme ind i skatteindtægter, rent faktisk bliver indbetalt, og at vi får genskabt borgernes og virksomhedernes tillid til skattevæsnet. Det kræver, at der sættes stærkere ind mod snyd, og fejl skal mindskes.

STORE BRUD I TILLIDEN

Socialdemokratiet vil med sit forslag åbne fire nye regionale skattecentre og ansætte 1.000 nye medarbejdere. Skatteudspillet vil sikre de tabte skatteindtægter og få 50 milliarder kroner mere i statskassen.

– Vores velfærdssamfund har som

præmis, at alle betaler til fællesskabet. Vi må desværre konstatere, at flere alligevel forsøger at undgå at betale, og det giver store brud i den tillid, som borgerne har til skattevæsnet, siger Socialdemokratiets skatteordfører, Jesper Petersen, og fortsætter:

– Det kan være svært at se det rimelige i, at man som almindelig skattebetalende samfundsborger igen og igen skal høre om sager med store firmaer og velhavere, som sender penge i skattely eller snyder med deres skatteindbetaling. Hvis vi ikke

griber ind, risikerer vi, at hele grundlaget for vores samfundsmodel skrider.

AKUTPLAN IKKE NOK

Og grundlaget er faktisk allerede ved at skride, mener han: Skattegabets størrelse dækker over de beløb, der skal indbetales til

” *Vores velfærdssamfund har som præmis, at alle betaler til fællesskabet*

1.000 NYE ANSATTE I SKAT

FLERE RESSOURCER PÅ VEJ

Skatteudspillet ambitionsniveau er højt, og Socialdemokratiets ideer er blevet modtaget med klapsalver fra flere organisationer. Blandt andet er Landdistrikternes Fællesråd meget glad for Socialdemokratiets ambitioner om at skabe 1.000 nye statslige arbejdspladser i provinsen i stedet for blot at flytte eksisterende statslige arbejdspladser:

– Jeg er overbevist om, at det vil have en række positive konsekvenser, ikke alene i forhold til at skabe et land i bedre balance, men også med henblik på at styrke opgavevaretagelsen i Skatteministeriets koncern, hvor planen blandt andet lægger op til, at der skal arbejdes

intensivt med at nedbringe skattesnydet i Danmark, har formanden for Landdistrikternes Fællesråd, Steffen Damsgaard, udtalt.

Dansk Folkeparti støtter Socialdemokratiets ønske om at tilføre skattevæsenet endnu mere personale. Derfor har de to partier på baggrund af udspillet fremsat et fælles beslutningsforslag, der pålægger skatteminister Karsten Lauritzen at indkalde til forhandlinger om at tilføre skattevæsenet flere ressourcer ud over det, der allerede er aftalt. Skatteministeren har meddelt, at det vil ske inden sommerferien.

ET TROVÆRDIGT SKATTEVÆSEN

Fire nye regionale skattecentre med 1.000 arbejdspladser placeret uden for de største byer

- Der etableres fire nye regionale skattecentre med ca. 250 medarbejdere i hver som udgangspunkt. To placeres i Jylland, ét på Fyn og ét på Sjælland/Lolland-Falster. Relevante aktører bliver inddraget i processen for at opnå den mest hensigtsmæssige udnyttelse af de nye ressourcer.
- De 1.000 nye medarbejdere kommer ud over de ekstra medarbejdere fra investeringsplanen »Et nyt skattevæsen«.
- Hovedvægten af de øgede ressourcer placeres i de fire nye regionale skattecentre i yderkommunerne.
- Fagligheden styrkes, og der oprettes en ny skattefaglig professionsbacheloruddannelse, og der igangsættes forsøg med skattefaglige erhvervs kandidater.

Øget kontrol og bedre vejledning

De fire nye regionale skattecentre skal hver især have som primært sigte at løfte et af fire prioriterede områder inden for SKATs indsatsområder, hvor skattegabet kan mindskes, og indtægter såvel som tilliden kan øges. Derfor styrkes kontrollen, og vejledningen målrettes på følgende områder:

- 1 Bedre virksomhedsligning, mere vejledning og enklere regler.
- 2 Permanent indsats mod social dumping.
- 3 Håndfast indsats mod skattely og spekulation.
- 4 Store selskaber, transfer pricing og snyd med moms og punktafgifter.

SKAT, og det beløb, der rent faktisk bliver indbetalt, er således på omkring 25 milliarder kroner.

Samtidig viser undersøgelser, at virksomhederne ikke længere har en opfattelse af, at man bliver opdaget, hvis man forsøger sig med skattesnyd. Det er til trods for, at SKATs skandalesager i november sidste år fik regeringen, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre til at indgå en aftale om at afhjælpe nogle af SKATs problemer med investeringsplanen »Et nyt skattevæsen«, der tog fat i de mest presserende sager frem mod 2020.

– Den aftale er langt fra nok til at fremtidssikre vores skattesystem. Der skal mere til, og under forhandlingerne til »Et nyt skattevæsen« var der fra regeringens side ingen vilje til at styrke indsatsen mod snyd, fusk og fejl. Det har vi til gengæld, og derfor har vi lavet skatteudspillet, siger Jesper Petersen.

Det helt store tiltag i Socialdemokratiets skatteudspil er forslaget om at etablere fire nye skattecentre uden for de større byer. Centrene skal fordele over hele landet, understreger skatteordføreren:

– Til trods for vores lands størrelse er der områder, der ikke har de samme udviklingsmuligheder som andre. Vi kæmper imod den udvikling. Danmark skal ikke knække over geografisk, og derfor vil vi blandt andet placere de nye statslige arbejdspladser, hvor de gør størst gavn, nemlig i yderkommunerne, siger han.

STORT POTENTIALE

Hvor regeringen blot har flyttet statslige arbejdspladser, vil der her være tale om i alt 1.000 nye statslige arbejdspladser, der skal fordele på de fire skattecentre. Tanken er at placere de nye skattecentre i hele landet – uden for de store byer. To i Jylland, ét på Fyn og ét på Sjælland eller Lolland-Falster. Den nærmere placering skal være op til SKAT, Skatteministeriet og relevante faglige eksperter at vurdere.

Beregninger viser, at potentialet for at øge skatteindtægterne er så stort, at de øgede udgifter, som udspillet nødvendigvis medfører, vil være indhentet allerede efter få år. Hvis ambitionen om 50 milliarder kroner i øgede skatteindtægter frem mod 2030 opfyldes, vil merudgifterne til de regionale skattecentre på 750 millioner kroner årligt betale sig selv tilbage fem gange for hver investeret krone i perioden frem til 2030. 🌟

HER SKYDER VELFÆRDEN NYE

Frivillige i initiativer som »Venligboerne«, »Vaskeriet« og »Stop Spild af Mad« er en helt afgørende inspiration for politikerne. Det siger Aarhus-borgmester Jacob Bundsgaard, der er medforfatter til ny debatbog.

AF NIELS NØRGAARD
FOTO: CLAUD BONNERUP

Det er kun fire måneder siden, de to udviklingshæmmede kvinder Lotte Larsen på 51 år og Katja Sønderbæk, 30, begyndte at vaske tøj for beboere i Brabrand Boligforening og flere andre.

Det er deres første job her i livet, men det lille gule vaskehus på Annettevej i forstaden til Aarhus er meget mere end de to kvinders elskede arbejdsplads. Når Lotte og Katja vasker tøj et par gange

om ugen, strømmer beboerne ned til vaskehuset, og så drikkes der spandevs af kaffe og snakkes. Samtidig hjælper beboerne hinanden på kryds og tværs i det, der pludselig har udviklet sig til et lille forsamlingshus. Beboerne har opdaget, at der ud over godt selskab også er hjælp at hente fra de to socialpædagoger Pia Stabell Hjort og Katrine Knudsen, der har taget initiativ til »Vaskeriet« for udviklingshæmmede.

»Vaskeriet« i Brabrand er ikke enestående. Overalt i landet tager borgere,

foreninger og andre lokale fællesskaber i disse år hånd om nogle af de mange små og store problemer, som velfærdsstaten ikke rigtigt kan håndtere. Der er mange andre eksempler på det, nogle kalder ildsjæle, men som tre socialdemokrater i en ny debatbog kalder for »Rodskud«.

FÆLLESSKABETS NYTTEVÆRDI

Jacob Bundsgaard, borgmester i Aarhus, fremhæver sammen med Vibe Klarup og Johannes Lundsfryd, at der er brug for langt flere initiativer som »Vaskeriet« og

Både Lotte (tv.) og Katja fortæller Jacob Bundsgaard, at de har fået et løft efter blot få måneder som »vaskekoner«. Lotte vil gerne blive i vaskeriet, mens Katja drømmer om at passe børn i en institution.

RØDDER

Stifterne af »Vaskeriet«, her Pia Stabell Hjort sammen med Katja, vil gerne skabe job til flere udviklingshæmmede og håber, at deres vaskehus kan blive til en vaskebus.

»Venligboerne«, »Stop Spild af mad« og »Børns Voksenvenner«, hvis velfærden skal fornyes herhjemme.

Da Jacob Bundsgaard i april drak kaffe med Lotte og Katja i vaskehuset i Brabrand, var han begejstret. Han oplevede netop den mening og nytteværdi i et fællesskab, som han gerne ser knopskyde mange flere steder i Velfærdsdanmark.

– Vi tror på, at når borgere af alle mulige afstøbninger tager hånd om deres egen skæbne og får skabt noget i fællesskab, betyder det virkelig noget for den enkelte og for lokalsamfundet, siger Jacob Bundsgaard.

ÅBENHED ER AFGØRENDE

Mens Lotte og Katja lærer borgmesteren, hvordan man ruller en dug, kommer den bogaktuelle socialdemokrat med en pointe, der gennemsyner debatbogen:

– Vi kan ikke lave en offentlig sektor, der er så fintmasket, at den dækker alt. Alle de sprækker, der er i vores velfærds-samfund, har altid været fyldt ud af frivillige kræfter. Dét, at man i et projekt som »Vaskeriet« får løst mange opgaver på samme tid, er godt set. Det er med til at give livskvalitet og glæde herude. Forhåbentlig er det også med til at inspirere mange andre inklusive os politikere.

Jacob Bundsgaard har noteret, at »Rodskud« har fået en blandet modtagelse. I flere offentlige fagforbund er der udtalt bekymring for, at frivillige overtager lønnet arbejde. Og nogle frygter, at det bliver en glidebane væk fra skattefinansieret og solidarisk velfærd.

De klø tager borgmesteren med, for han kalder det afgørende at bevare åbenhed og nysgerrighed for at kunne nytænke velfærden.

– Vi ser gerne, at det er Socialdemokratiet, der fører dagsordenen om de frivilliges rolle i velfærdssamfundet frem. Men vi må undgå, at de her initiativer skaber en masse bekymringer blandt offentligt ansatte om, at de måske kommer til at stå uden job, fordi der er flere frivillige på banen. Det er slet ikke det, det handler om for os. Vi vil bare gerne have langt flere i gang med at forfølge deres drømme og skabe noget i fællesskab, siger Jacob Bundsgaard. 🌱

OM BOGEN

»Rodskud« er skrevet af Johannes Lundsfryd, skribent og byrådsmedlem for Socialdemokratiet i Middelfart, Vibe Klarup, sekretariatsleder i Hjem til Alle og formand for Frivilligrådet, og Jacob Bundsgaard, socialdemokratisk borgmester i Aarhus og næstformand i KL.

250 kr. på Gyldendal.dk

ANDRE RODSKUD

Der skyder hele tiden nye fællesskaber op. Nogle forbliver lokale, mens andre er så livskraftige, at de bliver landsdækkende. Her er tre eksempler:

Ideen til at starte »**Folkebevægelsen mod Ensomhed**« kom fra Ældre Sagen, men i dag er 60 vidt forskellige organisationer med i bevægelsen. Det ambitiøse mål er at halvere antallet af ensomme herhjemme i 2020.

»**Venligboerne**« blev skabt i kølvandet på flygtningekrisen i 2014-2015 og er et af de seneste års mest bemærkelsesværdige eksempler på, at mange kan samles for at hjælpe mennesker i nød. I dag er omkring 150.000 venligboere forbundet med hinanden via Facebook-grupper.

I 2008 tog Selina Juul initiativ til forbrugebevægelsen »**Stop Spild af Mad**«. I dag er madspildet herhjemme reduceret med 25 pct. Supermarkeds-kæder og restauranter tager madspildet alvorligt, og en stigende del af den mad, som tidligere blev smidt ud, går nu til hjemløse, flygtninge, krisecentre og væresteder. I 2013 gik Svend Auken-prisen til Selina Juul.

Marcus Vesterager, Mette Nielsen og Bjørn Brandenburg – her under turen til Helsinki – håber, Nordenskolens input bidrager til et styrket Norden. (Privatfoto)

NORDEN KALDER

De fem nordiske arbejderpartier i fælles front.

Social tryghed, lighed, retfærdighed og demokratiske rettigheder. Det er bare nogle af de værdier, der kendetegner de nordiske lande som ryggraden i vores velfærdsmodel.

Og de værdier er værd at værne om ikke mindst i en tid, hvor verden synes under voldsom forandring og trues af ekstremister, populistere og nationalister.

Det vil socialdemokratierne i de fem nordiske lande ikke være med til. Og de har derfor givet hinanden håndsclag på, at de vil kæmpe endnu stærkere for, at de nordiske lande optræder som en fælles enhed i relevante internationale sammenlutninger.

Den nye kurs er vedtaget efter forløb, hvor socialdemokratiske tillidsfolk fra Island, Finland, Sverige, Norge og Danmark har mødtes tre gange i Nordenskolens og diskuteret, hvordan de nordiske lande kan

svare igen på truslerne og stå op imod udfordringerne med eksempelvis Brexit, Putin, Trump, Mellemøsten og Tyrkiet.

– Et stærkt Norden er vigtigt, og det er oplagt, at vi rykker tættere sammen i disse år, i stedet for at vi hver især står mutters alene og forklarer andre, hvorfor vores samfundsmodel er blevet så succesfuld. Tilsammen er de nordiske økonomier i topfem i Europa og topti i hele verden, så vi har gjort noget rigtigt, siger Mette Nielsen.

RUNDT I PARTIFORENINGER

Hun er byrådsmedlem i Viborg og var sammen med Bjørn Brandenburg, der er folketingskandidat i Svendborg, og Marcus Vesterager, Frit Forum og DSU, Danmarks deltagere i Nordenskolens.

– Det har været vildt spændende at møde de andre deltagere og virkelig dis-

kutere, hvordan vi sammen tackler disse udfordringer. Der er så mange ting, der binder os sammen – samtidig med at vi skal huske, at vi jo også er fem forskellige lande, siger Mette Nielsen.

Nordenskolens præsenterede sine ideer på det afsluttende møde i Finland, og efterfølgende har de fem medlemmer af styrelsen for Socialdemokratiet i Nordisk Råd – heriblandt Henrik Dam Kristensen – påtaget sig opgaven med at udbrede budskabet Norden kalder verden.

Dermed er arbejdet ikke slut for Mette Nielsen, Bjørn Brandenburg og Marcus Vesterager. De tre tager meget gerne på besøg i partiforeninger for at fortælle om resultaterne af arbejdet i Nordenskolens. De kan kontaktes via mail til Mette Nielsen på e-mail mxn@viborg.dk. 📧

mob

TERROREN SKAL BEKÆMPES

AF CHRISTEL SCHALDEMOSE,
MEDLEM AF EUROPA-
PARLAMENTET (S)

Berlin i december, London i marts, Stockholm og Paris i april. Terrorangreb i byer meget tæt på os er nærmest blevet hverdag. Jeg skriver dette i april, men jeg ved også, at der findes en risiko for, at når I læser dette, har der fundet endnu et angreb sted.

Jeg indrømmer, at jeg lidt bange. Hver gang jeg går igennem afgangshallen i Bruxelles lufthavn, ser jeg mig rundt og tænker på det angreb, der fandt sted i påsken 2016. Når jeg sidder i metroen i København og passerer Nørreport, hænder det også, at jeg tænker, at det område er et oplagt mål, fordi så mange mennesker passerer igennem.

FORSTEMMENDE

Samtidig er jeg også skræmt over, at jeg har vænnet mig til risikoen for terror. Da den 39-årige udviste usbeker kørte lastbilen igennem Drottninggatan i Stockholm, blev jeg forfærdet. Men jeg fortsatte med mine gøremål, da jeg havde sikret mig, at min nære svenske veninde ikke var i Stockholm. Og tænkte mest af alt, at det ikke er et spørgsmål om hvis, men hvornår der kommer et lignende angreb i København.

Forleden var der så endnu et angreb i Paris. En torsdag aften midt på Champs-Élysées. Det forsvandt nærmest i mediedækningen, som primært handlede om den franske valgkamp. Terroren er blevet hverdag i Europa.

På den ene side er det egentlig fint nok, at terroristerne ikke får så megen spalteplass. For det er først og fremmest dét, de ønsker at opnå: opmærksomhed. Men det er forstemmende, at det nu er så almindeligt.

” Samtidig er jeg også skræmt over, at jeg har vænnet mig til risikoen for terror

Vi skal ikke finde os i det. Vi skal bekæmpe og forsøge at forebygge det, men det er ikke nemt. Der skal en række forskellige indsatser til.

Nogle har vi allerede sat i værk, og andre må justeres løbende, som vi bliver klogere på terroristernes mønstre og bevæggrunde.

I marts stemte Europa-Parlamentet for eksempel for strammere regler for kon-

trol med våben. Det skete blandt andet på baggrund af terrorangrebet i Paris 13. november 2015. Her var terroristernes våben afmonterede rifler, som havde været brugt til film- og teaterrekvisitter, der var blevet gjort funktionsdygtige igen. Det er simpelthen ikke godt nok, at det har været så nemt at få fat i den slags våben.

MÅ IKKE LADE OS KUE

I Parlamentet skal vi også snart stemme om en ny grænsepakke, som skal gøre kontrollen med, hvem der rejser ind og ud af og opholder sig i EU, væsentlig stærkere.

Et tredje område, som kunne fortjene opmærksomhed, er reglerne for hjemsendelse. Nogle af dem, der har begået terror, var folk, der ikke længere havde lovligt ophold i EU. Derfor er det nærliggende, at vi kikker nærmere på, hvordan vi bedre, hurtigere og mere smertefrit kan få sendt afviste asylansøgere hjem igen. Ikke kun på grund af risikoen for terror og kriminalitet, men også fordi det er afgørende for accepten af hjælpen til dem, der har et reelt beskyttelsesbehov.

Det er selvfølgelig ikke gjort med den slags regelændringer alene. Det vigtigste er, at vi ikke skal lade os kue. Terroren i Europa er måske blevet hverdag, men vi skal ikke lade den blive noget, vi går og frygter hver dag. 🌹

MELLEM FRYGT OG GLOBALISERING

Det var godt, at Macron vandt det franske valg. Men resultatet viser, at vi har en opgave at løfte.

AF JEPPE KOFOD, MEDLEM
AF EUROPA-PARLAMENTET
(S, GRUPPEFORMAND)

»Der er ikke længere nogen højre- eller venstrefløj. Der er dem, der er for globalisering, og der er patrioter«.

Sådan indkapslede Marine Le Pen den franske præsidentvalgkamp. Og hun fik ret i første del af sit citat. Ingen af de traditionelle partier overlevede første valgrunde. Tilbage stod kun et nystartet protestparti og et højrenationalistisk populistparti. Begge havde slået sig op på at være et opgør med de eksisterende partier – uanset partifarve. Det maner til eftertanke.

Anden del af citatet var et hovedtema i valgkampen, nemlig globalisering i modsætning til patriotisme. I Le Pens verden kan man ikke både hylde globaliseringen og være patriot. For populistere kan fædrelandskærlighed kun eksistere i et vakuum. For dem er det alt eller intet – og det er noget forbandet vrøvl.

Med citater som disse dyrker populistene splittelse, falske modsætninger og frygt for alt udefrakommende. Men det lykkedes ikke i Frankrig. Med 66 procent af stemmerne vandt Emmanuel Macron en jordskredssejr. Eller gjorde han? Over for dette tal må vi holde, at Le Pens 34 procent immervæk er en tredjedel af befolkningen. Vi må også huske, at Macron kun samlede en fjerdedel af stemmerne i første runde. Mange af de vælgere, der stemte på ham i anden runde, gjorde det klart, at de ikke støttede hans politik, men for alt i verden ville undgå Le Pen.

Dermed var det franske præsidentvalg i høj grad et fravalg. Fravalg af de gamle partier. Fravalg af højrenationalismen blandt Macrons tilhængere og fravalg af globaliseringen blandt Le Pens 34 procent.

DEN TRYGGE VEJ

Lektien er, at en overordentlig stor del af Europas befolkning ikke føler sig hverken repræsenteret i eller sikker ved de traditionelle partiers håndtering af globaliseringen. Her har vi en opgave at løfte.

Som vicepræsident for de 189 socialdemokratiske europaparlamentarikere har jeg

fået ansvar for at formulere vores gruppes holdning til globaliseringen.

” Vi går hverken
frygtens eller
den frie, utæmmede
globaliserings vej

Og lad mig sige det helt klart: Den socialdemokratiske vej gennem globaliseringen er hverken Le Pens eller Macrons. Selvom vi selvsagt er markant tættere på sidstnævnte. Groft sagt kan man sige, at mens Macron og Le Pen repræsenterer dem, der har henholdsvis vundet og tabt på globaliseringen, vil vi repræsentere begge. Vi går hverken frygtens eller den frie, utæmmede globaliserings vej.

Vores gruppes opgave er at sikre, at alle europæere kan tage del i globaliseringens goder, samtidig med vi skærmer dem for dens skyggesider.

De næste fem år kan Emmanuel Macron kalde sig fransk præsident. Men mange stemte kun på ham for at undgå Marine Le Pen.

Vi vil ikke affeje dem, der frygter for deres job, for ukontrollerede flygtningekriser, for unfair konkurrence, for deres nationale identitet eller for deres sikkerhed.

Vi skal bruge vores handelsaftaler og -politik som et stærkt redskab til at forme globaliseringen efter vores ønsker, regler, principper og standarder. Ikke omvendt.

Vi skal slå fast, at vi ikke vil frihandel. Vi vil fairhandel. Reguleret, bæredygtig og fair skal fremadrettet være kendetegnende for EU's handelspolitik.

Vi skal åbne nye markeder med handelsaftaler og samtidig beskytte europæiske arbejdspladser mod unfair konkurrence og løndumping. Ikke enten-eller. Men både-og.

Sådan vil vi bringe Europa trygt igennem globaliseringen. Sådan kan vi bygge bro og isolere yderfløjene. Ikke ved at fornægte globaliseringen eller lade den skylle ind over os, men ved at tæmme den til alles gavn. 🌻

Jeppe Kofod er også vicepræsident for den socialdemokratiske gruppe i Europa-Parlamentet, S&D

FISK KENDER INGEN GRÆNSER

**AF OLE CHRISTENSEN,
MEDLEM AF EUROPA-
PARLAMENTET (S)**

Der er få politikområder, hvor fælles EU-politik giver så meget mening som fiskeri. Fisk er fløjtende ligeglade med grænser trukket på et kort, og det er tvingende nødvendigt med fælles regler til at forvalte fiskeriet på en bæredygtig måde, der tager hensyn til både socioøkonomiske forhold, fiskebestandes tilstande og miljøet. I de europæiske farvande er det EU's fælles fiskeripolitik, som er baseret på historiske fiskerettigheder, der udstikker disse rammer.

Det rører heller ikke fiskene, at Storbritannien har meldt sig ud af EU. Men det kan, mildt sagt, komme til at røre de danske fiskere, der fisker i de britiske farvande, hvis EU og Storbritannien ikke når frem til en fornuftig aftale, hvor EU-fiskerne fortsat må fiske i briternes farvande. I alt vurderes det, at 3.000 danske arbejdspladser i fiskerisektoren er direkte afhængige af retten til at fiske i de farvande, som leave-siden polemisk kaldte »our waters«.

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at jeg håber på en fornuftig aftale mellem EU og Storbritannien, og det håb deler jeg med langt størstedelen af mine kollegaer i Europa-Parlamentets fiskeriudvalg.

MÅ IKKE LADE OS PRESSE

Storbritannien og EU er afhængige af hinanden, når det kommer til fiskeri. I Danmark kommer op mod 40 procent

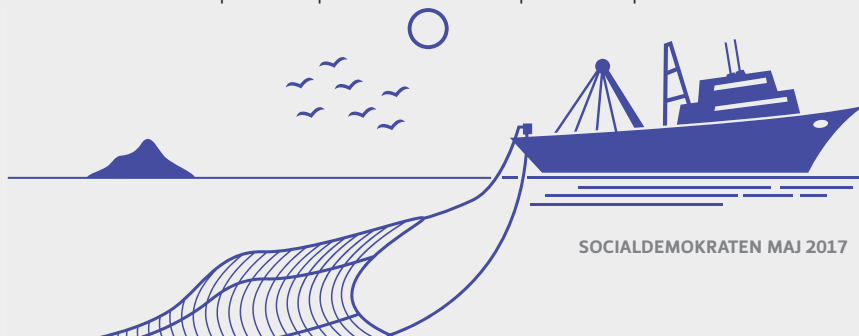
af fiskeriets indtjening fra fiskeri i de britiske farvande, og briterne sælger cirka 60 procent af deres fiskeprodukter på EU's marked.

Hvis Storbritannien stiller sig fuldstændigt på bagbenene og ikke er villige til at indgå en fornuftig aftale, der lader os fiske videre i deres farvande, så må den sidste udvej være at udelukke deres fiskeprodukter fra vores marked. Sådan et skridt vil gøre ondt på begge parter, og det skal kun være den absolut sidste udvej. Vi skal ikke lade os afpresse af briterne.

” Det rører heller ikke fiskene, at Storbritannien har meldt sig ud af EU

Danske fiskere har fisket i de britiske farvande i mere end 600 år. Og denne historiske ret er sikret i London-konventionen fra 1964, der blev indgået, før både Danmark og Storbritannien trådte ind i det europæiske fællesskab.

Det er absurd, at briterne taler om »take our waters back«. For de har ganske enkelt ikke noget at tage tilbage, som de mistede ved at træde ind i det europæiske fællesskab. Altså ikke ud over en forsvarlig forvaltning af fiskebestandene i deres farvande og mulighed for at afsætte deres fiskeprodukter på det europæiske marked. 🌻

Regionerne og kommunerne må lære at samarbejde bedre om omsorg, genoptræning og pleje, er Britta Helbek og Flemming Møller Mortensen enige om.

BRITTAS OPSANG

»Kære Henning« lyder titlen på den personlige debatbog, Britta Helbek har skrevet om sin mand, der døde i 2014 efter 15 år som hjerneskadet. Hun har mødt sundhedsordfører Flemming Møller Mortensen, der anbefaler bogen.

AF BIRGITTE BARTHOLDY
FOTO: THOMAS SJØRUP

Henning var kun 53 år, da han fik kræft i hjernen. Og sammen med den skrappe kemokur udviklede det sig til en hjerneskode, som medførte, at han ændrede personlighed og svingede mellem at være som et fireårigt barn, en urolig pubertetsdreng og i glimt en voksen mand.

Efter et længere hospitalsophold og genoptræning kom Henning hjem at bo. Men hans hustru, Britta Helbek, fik alt for lidt og ukvalificeret støtte og måtte til sidst kaste håndklædet i ringen og flytte ham på et plejehjem i lokalområdet. Her begyndte et nyt mareridt, for personalet var ikke uddannet til at give manden den pleje og struktur, han havde brug for.

Henning døde i 2014 – efter et sygdomsforløb, der i alt varede 15 år og ifølge Britta Helbek ofte var uværdigt og frustrerende, samtidig med at hun som pårø-

rende ofte blev presset ud over kanten af, hvad hun kunne klare.

Hun er ikke den eneste pårørende, der har mærket den fortvivelse. Hvert år rammes 20.000 voksne af senhjerneskader herhjemme, og i håb om at sætte fokus på de forhold har hun nu skrevet den personlige debatbog »Kære Henning« som en opsang til sundhedsvæsenet.

Britta Helbek har altid stemt socialdemokratisk og mener, at partiet kan være vejen til at skabe bedre forhold. Og i anledning af bogen har hun mødt sundhedsordfører Flemming Møller Mortensen, der selv er uddannet sygeplejerske, for at diskutere, hvor der skal strammes op ude i kommunerne og regionerne for at undgå de svigt, ægteparret oplevede.

Britta: – Henning blev fejlplaceret, fordi amtet ikke ville tage ham ind på en af sine institutioner. Jeg var nødt til at tage mig af basale plejeopgaver og samtidig kæmpe for, at han ikke gik helt i hundene. Der kom først ro på, da jeg efter mange år fik ham flyttet til Blåbjerg Pleje- og Aktivitetscenter i Nørre Nebel. Der mødte jeg mirakuløst et personale, der vidste, hvordan de skulle skabe en god hverdag for ham. Hvad vil I politikere gøre for at undgå fejlplaceringer i fremtiden?

Flemming: – Først og fremmest har vi brug for at kigge kommunalreformen fra 2007 efter i sømmene. Dengang blev det en kommunal opgave at tage sig af en hjerneskadet som Henning, og ofte er det desværre endt med, at det faglige niveau ikke er højt nok. Konsekvenserne af det beskriver du gribende og rammende i din bog.

Britta: – Det undrer mig, at man ikke i kommunerne bruger ekspertisen i regionerne til at få et højere niveau. Ingen af hjemmehjælperne havde viden om og erfaringer med Hennings diagnose, og på plejehjemmet opstod nye, store problemer. Bl.a. fik han meget skældud af et personale, som ikke forstod, hvornår det var hjerneskaden, der talte, og hvornår det var Henning. De ansatte fik alt for lidt efteruddannelse hvis nogen overhovedet.

Flemming: – Ja, plejepersonalet skal uddannes mere og bedre. Og hvis kommunerne er så små, at de ikke har råd til det, må de samarbejde med nabokommunerne eller med regionen. Det er også

BRITTA HELBEK er socialrådgiver og familierapeut og har bl.a. været forstander på et krisecenter og med til at oprette den nye Mødrehjælpen sammen med Hanne Reintoft. I dag er hun fuldtidsforfatter.

FLEMMING MØLLER MORTENSEN er sygeplejerske, har siddet i Folketinget siden 2007 og er sundhedsordfører for Socialdemokratiet. Sad som gruppeformand for socialdemokraterne i byrådet i Skørping, da den som en følge af kommunalreformen blev en del af Rebild Kommune.

vigtigt, at behandlingen på sygehuset og plejen i kommunen spiller bedre sammen. Din bog viser, at vi må sætte ind med mere viden som noget af det første. Da jeg læste bogen, tænkte jeg på en af mine egne venner, en kvinde først i 40'erne, der fik en stor hjerneblødning. Hun fik på samme måde genoptræning af høj kvalitet i regionen, og så kom hun hjem til en lille kommune, hvor behandlingen ikke var god nok. Heldigvis pressede nogle familiemedlemmer på, så hun fik et bedre tilbud. Men det er ikke rimeligt, at man er afhængig af, at baglandet kan hjælpe.

Britta: – Det bedste ville være, hvis folk fra regionen og kommunen i fællesskab lægger en handlingsplan, mens patienten er indlagt. Jo mere man ved om hinandens arbejde, jo lettere er det at arbejde sammen på kryds og tværs, og jo højere bliver kvaliteten af den pleje, man kan give. I kommunen skal de så bare ikke bagefter kunne undskylde sig med, at ressourcerne ikke er til stede. Hvad kan I gøre for at forhindre de store kvalitetsforskelle på plejehjemmene?

Flemming: – Ved at læse din bog bekræftes jeg i, at vi har brug for at skabe nogle flere højt specialiserede institutioner på både det psykiatriske og det somatiske område. Kommunerne må slå sig sammen for at få råd til dem, eller også må vi se kritisk på, hvordan opgaverne er fordelt mellem region og kommune. Men det kræver, at de pårørende er villige til at bevæge sig længere for at besøge de syge.

Britta: – Jeg er ikke selv afklaret med, hvordan jeg ville have haft det, hvis Henning var blevet placeret langt fra sit netværk. Det har andre store konsekvenser.

Flemming: – Der er mange svære diskussioner i det her, og din bog er god at bruge som udgangspunkt. Derfor vil jeg anbefale den til alle kandidater til regions- og kommunalvalget i november. Den peger på vigtige spørgsmål, som vi skal have styr på, hvis vi skal give hjerneskaderamte som Henning et bedre liv. 🍷

»Kære Henning« er udgivet af forlaget Lauritz/Historia.

FORTID, DER ENGAGERER

Arbejdermuseets direktør, Søren Bak-Jensen: – Et besøg hos os skal være en social oplevelse. Vi vil gerne binde mennesker sammen på tværs af generationer i snak om, hvor vi kommer fra.

Arbejdermuseet fortæller ikke kun historier om den bevægelse, der var med til at skabe Danmark. Museet får også de besøgende til selv at fortælle historier – og måske til at fortsætte kampen for et solidarisk samfund.

AF KRISTIAN BANG LARSEN · FOTO: THOMAS SJØRUP

Museumsdirektør Søren Bak-Jensens yndlingsgenstand på Arbejdermuseet er en toværelses lejlighed.

Den befinder sig på museets andensal, men lå oprindeligt på Kalkbrænderivej på Østerbro i København, hvor familien Sørensen – Peter, Karen og deres otte børn – flyttede ind i 1915. Det var deres drømmebolig.

– Den var nyopført og lå tæt på frihavnen, hvor flere i familien havde arbejde. Det var simpelthen perfekt, og der var

plads til dem alle sammen. De var så glade for det, at de stort set ikke har ændret noget, frem til den sidste søster måtte flytte ud i 1992. Det synes jeg er en tankevækkende historie, fortæller Søren Bak-Jensen, og fortællingen får da også *Socialdemokratens* fotograf til at tænke over sin egen familiehistorie.

– Min far boede i en etværelses med køkken i sin barndom. Han har fortalt, at de børn, der skulle først i skole, sov tættest på døren, så de ikke skulle gå hen over de andre, indskyder fotografen

og tilføjer, at han såmænd selv bor i den ejendom i dag.

FORTIDEN BLIVER LEVENDE

Sådan er det på Arbejdermuseet: Det sætter erindringer og tanker i gang. Blandt andet fordi museet ikke fokuserer på begivenheder og personer, men på almindelige menneskers hverdag og arbejdsliv.

– Vi vil gerne gøre det at gå på museum til en social oplevelse og noget, som kan binde mennesker sammen på tværs af generationer i snak om, hvor vi kommer fra, siger Søren Bak-Jensen.

Det gør museet gennem en række greb, der gør fortiden levende og nærværende. På Børnenes Arbejdermuseum, to etager under familien Sørensens lejlighed, kan børnene for eksempel klæde sig i tøj fra 1930'erne, købe ind i købmandsbutikken og lege far, mor og børn i den lille lejlighed med lokum i gården. Dernede sidder en vrissen mand på tøndens, og han bander gevaldigt, når man prøver at åbne døren til dasset. Har man brug for en pause, kan

Arbejdermuseet ligger i Rømersgade 22 i København. Åbningstider hver dag fra 10-16, onsdag fra 10-19. Læs mere på www.arbejdermuseet.dk.

man få en forfriskning fra 1950'erne ved kaffebarens rødternede duge.

– Stjernepilsner, kiksekage og kaffen med Rich's. Det er jo ting, som man ikke kan få mange andre steder, og det er også en del af vores formidling at få alle sanser i spil i forhold til at møde fortiden, fortæller Søren Bak-Jensen.

EN KRONJUVEL

Arbejdermuseet ligger tæt ved Nørreport Station i København, og huset er lidt af en kronjuvel i den danske arbejderbevægelses historie. Det er den første bygning opført af og for arbejderne i Danmark. Der blev tegnet aktier rundtomkring på arbejdspladserne, så man fik penge til at købe byggematerialer, og så kom arbejderne på deres fridag, om søndagen, og byggede huset. Det stod færdigt i 1879 og er den ældste arbejderforsamlingsbygning i Europa.

Både huset og det museum, det i dag rummer, er en vigtig erindring om den stærke arbejderbevægelse, der skabte det Danmark, vi kender.

– Mange af de ting, vi tager for givet i dag, velfærdssamfundet, indretningen af arbejdsmarkedet, adgangen til uddannelse og kultur, har arbejderbevægelsen været helt central i at få gennemført. Og vi synes, det er vigtigt, at man kan gøre sig bekendt med den historie og ikke tror, at det er kommet af sig selv eller altid har været sådan, siger Søren Bak-Jensen.

STYRKER ENGAGEMENTET

Derfor er Arbejdermuseet også et sted, hvor historien skal inspirere til fortsat handling. Det bliver tydeligt i særudstillingen »Stop slaveri!« i den moderne tilbygning i kælderens.

»Stop slaveri!« er Arbejdermuseets bidrag til markeringen af det danske salg af de vestindiske øer for 100 år siden, og udstillingen fortæller slavernes historie, fra de blev bragt fra Afrika, til de blev frie, og således blev arbejdere i det danske kongerige, og frem til salget til USA.

I udstillingens sidste rum skifter fokus fra den vestindiske fortid til verden af i dag, hvor det anslås, at 21 millioner mennesker er slavegjorte. Her samarbejder museet i udstillingsperioden med fire organisationer, der på skift fortæller om deres arbejde mod moderne slaveri.

– Vi har for eksempel inviteret Fairtrade-mærket, der har et forbrugerperspektiv, og det handler om, hvordan man kan være aktiv gennem sin pengepung, siger Søren Bak-Jensen og nikker mod en skov af tegnebøger, der hænger fra loftet:

– Det er en rigtig sjov måde at arbejde på: At kombinere det historiske perspektiv med, hvad man kan gøre i dag. Man kan bruge den historiske bevidsthed til at styrke sit engagement. 🌱

PUBLIKUMS DOM

ASTA HANSEN,
GÅR I 8. KLASSE PÅ
HYLBJERG
SKOLE I VANLØSE:

– Jeg troede, det ville være nederen, men det har været virkelig, virkelig, virkelig sjovt, også fordi man kunne lave forskellige ting og måtte røre ved det hele. Det var spændende at se, hvordan det var dengang, især en af lejlighederne, for hold da op, det var godt nok småt.

JENNIE CHAPMAN,
TURIST FRA
LONDON:

– Det, der især har slået mig, er lighederne mellem arbejdere over hele Europa. Oplevelsen af at være et arbejderklassebarn i 1950'erne her er præcis den samme som oplevelsen hos et arbejderklassebarn i England. Det er bogstaveligt talt nemt at sætte sig selv ind i billederne. Vi så billeder af små piger, der lignede vores døtre, og du kan forestille dig dem lege med legetøjet og købe ind i butikkerne.

GORM GUNNARSEN,
HISTORIELÆRER PÅ
CHRISTIANSHAVNS
GYMNASIUM:

– Jeg er her med en 3.g-klasse, der snart skal til eksamen, og det er jo den perfekte måde at repetere vores arbejde med slavehandel og modstand mod slaveri på. Jeg kan godt lide, at der er et klart fokus på, at de slavegjorte er aktører i deres egen historie – at når vi taler om slavers frihed, så er det i høj grad en frihed, de tager selv.

LIV(ET) I BEVÆGELSEN

Arbejdermuseet er bare en af de aktiviteter, der bobler i farvandet omkring Socialdemokratiet og arbejderbevægelsen. Rejsescenen, Kooperationen, DUI og AOF er nogle af de andre aktiviteter, tilbud og organisationer, hvor *Socialdemokraten* for tiden banker på for at høre, hvordan det går.

BØRNS VILKÅR HÆDRET MED ÅRETS ANKER

HK Hovedstaden uddeler hvert år prisen Årets Anker. Det sker 1. maj – og i år gik prisen til Børns Villkår, som hver eneste dag hjælper børn og unge mennesker i mange af livets krisesituationer. Det kan være ved selvmordstanker, misbrug i familien, vold eller lignende, men også ved mindre problemer. Børns Villkår fik prisen for det store arbejde med at hjælpe og støtte nogle af dem, hvis stemme kan blive glemt eller overhørt

i samfundsdebatten. Børns Villkår har i år 40-årsjubileum, og i de 40 år har de konstant arbejdet for at stoppe svigt af børn og for, at børns vilkår skal være de bedst mulige. Med hæderen som Årets Anker fulgte 30.000 kroner og et litografi af Anker, som maleren Peter Carlsen har lavet.

Læs mere om prisvinderen på www.bornsvillkar.dk.

T-SHIRTS TIL KAMPDAG OG HVERDAG

Med udgangspunkt i nogle af de stærkeste slogans og udklip fra vores arbejdersangbog har vi designet syv forskellige T-shirts, der kan bruges til både kampdag og hverdag. De er perfekte for partimedlemmer, der gerne vil vise deres partimedlemskab gennem progressive budskaber. De kan købes på

www.partibutikken.dk, hvor der kan vælges forskellige budskaber. Hvad med eksempelvis en flot »ELLER KAOS« i sort eller måske en rød »Danmark for folket«?

Se flere design online, og bestil dine egne T-shirts på partibutikken.dk.

KLASSISK 1. MAJ-PLAKAT

Dette års 1. maj-plakat er gået som varmt brød, og måske er det, fordi kunstneren, Niels Ditlev, har lagt mange tanker bag plakaten. Han understreger, at der er stor forskel på almindelige reklamer og politiske budskaber. Dette års plakat skal med sin retrostil pege tilbage i tiden mod dem, der har skabt det velfærdssamfund, vi har i dag. Samtidig skal den understrege, at selvom vi lever i et godt samfund, er 1. maj ikke kun en hyggelig dag med balloner og øl i parken, men en fortsat påmindelse om den arbejderkamp, der samler arbejdere på tværs af landegrænser. – Husk nu på, at en politisk plakat skal sælge holdninger, ikke tandpasta, siger Niels Ditlev.

Arkivfoto: Thomas Sjørup

FOLKEMØDE MØN FÅR UNGEDAG

For fjerde år i træk lokker Folkemøde Møn med to dage fuld af god stemning og politisk debat. Og efter sidste års succes med en særlig ungescene har foreningen bag folkemødet i år valgt at lave et særligt unge-folkemøde, som arrangeres af Vordingborg Kommunes nyvalgte ungeråd og blandt andet vil indeholde en

EUU-debat, som en lokal 3 g står for som en del af klassens undervisning i samfundsfag.

Det øvrige program er ved at falde på plads. Således har økonomi- og indenrigsminister Simon Emil Ammitzbøll meldt sig som en af de første. Programmet opdateres løbende på Folkemøde Møns Facebook-side.

Det første folkemøde fandt sted, da Pernille Rosenkrantz-Theil stadig var Socialdemokratiets lokale folketingskandidat. Hun har en fritidsejendom på Vestmøn og lagde stubmarker til de to første folkemøder, men nu er interessen så stor, at arrangementet er henlagt til Fanefjord Skole.

RUNDE FØDSELSDAGE

- **26. juni:**
Tidl. amtsborgmester og folketingsmedlem Per Kaalund fylder 80 år.
- **29. juni:**
Folketingsmedlem Leif Lahn Jensen fylder 50 år.
- **4. august:**
Medlem af Europa-Parlamentet Christel Schaldemose fylder 50 år.
- **9. august:**
Tidligere minister Ib Frederiksen fylder 90 år.
- **6. oktober:**
Folketingsmedlem Karen Klint fylder 70 år.

BOOK EN POLITIKER

For at skabe endnu mere politisk debat blandt medlemmerne af Socialdemokratiet har det gennem det seneste stykke tid været muligt for kredsene at »booke« et folketingsmedlem til et politisk møde. Det er et initiativ, som Hovedbestyrelsen har

taget, for at kredsene får endnu mere kontakt med de folkevalgte. Også de kredse, der (endnu) ikke har fået deres kandidat valgt. Folketingsmedlemmerne har derfor stillet sig til rådighed for disse arrangementer, som kredsene har kunnet

booke efter først til mølleprincippet, dog med den undtagelse, at kredse, som ikke har et folketingsmedlem, har haft fortrinsret. Der er allerede booket mange arrangementer, og deadline for at booke de sidste er 1. juni.

Når I som kreds har booket, vil partikontoret efterfølgende skabe kontakt mellem folketingsmedlem og kreds. Det er kredsene, der har ansvaret for arrangementet, dvs. arrangerer og inviterer medlemmer, og som står for setuppet.

VELKOMMEN TIL

LISBETH VERNEGREN

THISTED

– Jeg har altid stemt på Socialdemokratiet, og når jeg nu har meldt mig ind, hænger det i høj grad sammen med, at vi snart skal have valg til kommuner og regioner. En af mine meget gode veninder, Hanne Korsgård, stiller op til regionen, og jeg vil meget gerne støtte hende.

Lisbeth Vernegren, 59 år og sygeplejerske, er ikke ubekendt med politisk arbejde. Hun er for eksempel tillidsrepræsentant for sine kolleger på Thisted Sygehus, men som nyt medlem af Socialdemokratiet står hun nu over for helt nye udfordringer.

– Jeg har lovet Hanne, at jeg også er frisk på at kravle op i lygtepæle med hendes plakater. Den slags har jeg aldrig prøvet før, men en gang skal jo være den første, griner Lisbeth Vernegren.

Hvorfor er det lige Hanne, du vælger at støtte?

– Fordi jeg genkender mig selv i hendes værdier og holdninger. Vores samfund er så rigt, at vi skal kunne rumme alle og hjælpe de svage.

Du kunne også have hjulpet hende, selv om du ikke var medlem?

– Det ved jeg godt, men det virker altså rigtigt, at vi nu er med i samme parti-

forening. Og så har tanken om at blive medlem også strejft mig før. Jeg var lige ved at gøre det, da Helle Thorning var blevet formand, og jeg virkelig håbede på en kvindelig statsminister. Da hun blev statsminister, tacklede hun det nok ikke markant anderledes, end mænd har gjort. Men det betyder noget, at kvinder også kan få de poster.

Lisbeth Vernegren har været sygeplejerske i 35 år og arbejder i dag på hospitalets kirurgiske afdeling. Hun oplever, at forholdene i sundhedsvæsenet strammer til, og derfor er efterårets regionsvalg også vigtigt for hende.

– Vores arbejdsmiljø er ikke det samme som tidligere. Vi er pressede, men gør det selvfølgelig, så godt som vi kan. Det ved jeg, for jeg har netop selv været sygemeldt et stykke tid og været indlagt, og jeg har intet at udsætte på behandlingen.

Socialdemokratiet vil stå bag en »fingrene væk«-reform og møde de offentligt ansatte med mere tillid og mindre kontrol. Er det tanker, du som sygeplejerske kan se meningen med?

– Ja, i høj grad. Vi oplever mange eksempler på kontrol, som er overflødig. Mindre kontrol vil betyde, at vi arbejder bedre.

Hvad laver du, når du ikke er sygeplejerske og socialdemokrat?

– Jeg mistede min mand for 12 år siden og bruger fritiden alene eller sammen med venner og familie. Jeg træner blandt andet og tager på rejser, og så har jeg lige fået mit første barnebarn. Det er det fineste, der kan ske. Han bor i Aarhus, og ham ser jeg selvfølgelig, så tit det er muligt. 🌹

FØLG OS PÅ:

Facebook.com/socialdemokratiet

@Spolitik

@Socialdemokratiet

SosseSnappen

www.Socialdemokratiet.dk-